

ภาพลักษณ์ภายนอกกับความรูสึกภายใน
STEREOTYPE

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพพิมพ์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

ภาพลักษณ์ภายนอกกับความรู้สึกภายใน
STEREOTYPE

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559-2560

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพพิมพ์

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมดุข)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนาสาร พัฒนสารชกุล)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรา แก้วทองศาล)

อาจารย์ ดร.เคลอทัย ชลอมรัตน์

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ธนอมนวล เดชาคณีวงศ์)

..... กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ภาพลักษณ์ภายนอกกับความรู้สึกภายใน
	Stereotype
ชื่อ	นางสาว ชาราฎา อิมราพร
รหัสนักศึกษา	56020485
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559 – 2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี

บทคัดย่อ

ในสังคมปัจจุบันนี้มนุษย์มักมีแบบแผนในการประเมินผู้อื่นมากกว่าวิจารณ์ส่วนตัวหรือการตัดสินภาพรวมของกลุ่มคนที่แตกต่างไปจากตัวเรา โดยขาดโอกาสที่จะได้ทำความเข้าใจโดยตรง และตัดสินด้วยสิ่งที่ผู้อื่นบอกเล่าหรือสื่อบทคัดย่อ ๆ กันมาภายในวงสังคม โดยบรรทัดฐานนี้มักจะเกิดขึ้นร่วมกับความคิดเห็นจากกำลังของประสพการณ์ความรู้นำไปถึงทัศนคติส่วนบุคคล

ความจริงดังกล่าวจึงก่อให้เกิดงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ขึ้น ซึ่งเป็นการถ่ายทอดแนวความคิดในเรื่องของภาพลักษณ์ภายนอกของข้าพเจ้าและภาพสัตว์ที่เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นเปลือกนอกต่อบุคคลภายนอกที่มองเข้ามา โดยผ่านกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)

ซึ่งผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้จะเป็นสิ่งช่วยให้คนทั่วไปในสังคมได้มองเห็นและหวนกลับมาพิจารณาคุณค่าที่แท้จริงของมนุษย์ ลดการด่วนสรุปความเห็นอย่างผิด ๆ และเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์เชิงบวกต่อสังคมให้เพิ่มมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ “ภาพลักษณ์ภายนอกกับความรู้สึกภายใน” ของข้าพเจ้าชุดนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยวามกรุณาจากคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอนมาโดยตลอด โดยเฉพาะรองศาสตราจารย์ กันจณา คำโสภี ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์นี้ ได้ชี้แนะแนวคิด ช่วยแก้ไขปัญหาค้นคว้าข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณกำลังใจและสนับสนุนเป็นอย่างดีเสมอมาจากครอบครัว พ่อ แม่ พี่ รวมถึงญาติ ๆ และบุคคลรอบข้างทุกคนที่คอยช่วยเหลือข้าพเจ้า จนทำให้ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ หากแม้ศิลปนิพนธ์นี้ชุดนี้ยังพอมีประโยชน์อย่างที่ข้าพเจ้าคาดหวัง ขอขอบคุณงามความดีทุกอย่างให้กับบิดามารดาที่เคารพ ตลอดจนถึงคณาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่คอยอบรมสั่งสอน สนับสนุนชี้แนะแก่ข้าพเจ้าและถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ชาราฎา อิมราพร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ง
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	4
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	4
บทที่ 2 ที่มาและแนวคิดความสร้างสรรค์.....	5
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ.....	5
2.2 อิทธิพลที่ได้รับทางศิลปกรรม.....	6
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์.....	13
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	14
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง.....	14
3.2 กระบวนการสร้างงาน.....	22
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	32
4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์.....	32
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	40
บทที่ 5 บทสรุป.....	48
5.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	49
บรรณานุกรม.....	50
ภาพผลงานศิลปะ.....	51
ประวัติผู้เขียน.....	57

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 วิลเลียม เทอร์เนอร์	6
ภาพที่ 2.2 I feel fine/nothing	7
ภาพที่ 2.3 Medical Portrait	7
ภาพที่ 2.4 ปกอัลบั้ม Blue Neighborhood	8
ภาพที่ 2.5 อเล็กซ์ แคทซ์	9
ภาพที่ 2.6 Tracy	10
ภาพที่ 2.7 Vivien	11
ภาพที่ 2.8 Emerging	11
ภาพที่ 2.9 Ada	12
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างชั้นที่ 1	14
ภาพที่ 3.2 ภาพร่างชั้นที่ 2	15
ภาพที่ 3.3 ภาพร่างชั้นที่ 3	15
ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชั้นที่ 4	16
ภาพที่ 3.5 ภาพร่างชั้นที่ 5	16
ภาพที่ 3.6 ภาพร่างชั้นที่ 6	17
ภาพที่ 3.7 ภาพร่างชั้นที่ 7	18
ภาพที่ 3.8 ภาพร่างชั้นที่ 8	18
ภาพที่ 3.9 ภาพร่างชั้นที่ 9	19
ภาพที่ 3.10 ภาพร่างชั้นที่ 10	19
ภาพที่ 3.11 ภาพร่างชั้นที่ 11	20
ภาพที่ 3.12 ภาพร่างชั้นที่ 12	21
ภาพที่ 3.13 ภาพร่างชั้นที่ 13	21
ภาพที่ 3.14 ภาพร่างชั้นที่ 14	22
ภาพที่ 3.15 ภาพร่างชั้นที่ 15	22
ภาพที่ 3.16 ดินสอไข	23

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.17 แท่งหมึกไข	23
ภาพที่ 3.18 ฟองน้ำเซลลูโลส	24
ภาพที่ 3.19 ผ้าสาธู	24
ภาพที่ 3.20 แป้งฝุ่น	24
ภาพที่ 3.21 แปรงขนกระต่าย	24
ภาพที่ 3.22 น้ำมันสนและทินเนอร์	25
ภาพที่ 3.23 แลคเกอร์แดง	25
ภาพที่ 3.24 จารบี	26
ภาพที่ 3.25 เครื่องปาดจารบี	26
ภาพที่ 3.26 ไม้ครูด	26
ภาพที่ 3.27 ลูกกลิ้ง	26
ภาพที่ 3.28 หมึกพิมพ์	26
ภาพที่ 3.29 ผงแมกนีเซียม	26
ภาพที่ 3.30 กระดาษรูป	26
ภาพที่ 3.31 ฟาเบรียน โน	26
ภาพที่ 3.32 รูปแบบสเก็ทที่นำไปขยายลงกระดาษไข	27
ภาพที่ 3.33 กระดาษไขที่พร้อมกราฟ	27
ภาพที่ 3.34 เพลทที่ได้จากการเขียนไข	28
ภาพที่ 3.35 วิธีการผสมกาวกรด	29
ภาพที่ 3.36 การเช็ดกาวด้วยผ้าสาธู	30
ภาพที่ 3.37 หน้าเพลทหลังกัดกรด	30
ภาพที่ 3.38 การอุดหมึกลงบนหน้าเพลท	31
ภาพที่ 3.39 การล้างหน้าเพลทให้สะอาด	31
ภาพที่ 3.40 ใช้ฟองน้ำลูบบนหน้าเพลท	32
ภาพที่ 3.41 หน้าเพลทหลังจากกลิ้งหมึก	32

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.42 หน้าเพลทหลังล้างด้วยน้ำสะอาด	32
ภาพที่ 3.43 หน้าเพลทหลังจากกลิ้งหมึก	32
ภาพที่ 4.1 ภาพผลงานชั้นที่ 1	33
ภาพที่ 4.2 วิเคราะห์เอกภาพผลงานชั้นที่ 1	34
ภาพที่ 4.3 วิเคราะห์คุณภาพผลงานชั้นที่ 1	35
ภาพที่ 4.4 วิเคราะห์การเคลื่อนไหวผลงานชั้นที่ 1	35
ภาพที่ 4.5 วิเคราะห์ความเป็นเด่นผลงานชั้นที่ 1	36
ภาพที่ 4.6 ภาพผลงานชั้นที่ 2	37
ภาพที่ 4.7 วิเคราะห์เอกภาพผลงานชั้นที่ 2	38
ภาพที่ 4.8 วิเคราะห์คุณภาพผลงานชั้นที่ 2	39
ภาพที่ 4.9 วิเคราะห์การเคลื่อนไหวผลงานชั้นที่ 2	39
ภาพที่ 4.10 วิเคราะห์ความเป็นเด่นผลงานชั้นที่ 2	40
ภาพที่ 4.11 วิเคราะห์รูปทรงผลงานชั้นที่ 1	41
ภาพที่ 4.12 วิเคราะห์รูปทรงผลงานชั้นที่ 1	41
ภาพที่ 4.13 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชั้นที่ 1	42
ภาพที่ 4.14 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชั้นที่ 1	42
ภาพที่ 4.15 วิเคราะห์สีผลงานชั้นที่ 1	43
ภาพที่ 4.16 วิเคราะห์สีผลงานชั้นที่ 1	43
ภาพที่ 4.17 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชั้นที่ 1	44
ภาพที่ 4.18 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชั้นที่ 1	44
ภาพที่ 4.19 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชั้นที่ 1	44
ภาพที่ 4.20 วิเคราะห์รูปทรงผลงานชั้นที่ 2	45
ภาพที่ 4.21 วิเคราะห์รูปทรงผลงานชั้นที่ 2	45
ภาพที่ 4.22 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชั้นที่ 2	46
ภาพที่ 4.23 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชั้นที่ 2	46

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 4.24 วิเคราะห์สีผลงานชั้นที่ 2	47
ภาพที่ 4.25 วิเคราะห์สีผลงานชั้นที่ 2	47
ภาพที่ 4.26 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชั้นที่ 2	48
ภาพที่ 4.27 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชั้นที่ 2	48

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

มนุษย์ในสังคมปัจจุบันนี้มักมีแบบแผนในการประเมินผู้อื่นมากกว่าวิจารณ์ญาณส่วนตัวหรือโดยทั่วไปมักใช้ศัพท์ทางวิชาการว่า “สามัญทัศน์” หรือ stereotype หมายถึงความคิดของกลุ่มคนในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่มีต่อภาพรวมของกลุ่มคนที่แตกต่างไปจากตัวเรา ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นในแง่ลบ แต่ในบางครั้งก็ไม่ได้ลบเสมอไป อาทิเช่น คนที่ใส่แว่นสายตาดูเหมือนมักเป็นคนเรียนเก่ง คนที่สักรั้วร่างกายเป็นคนเกเร หรือ คนผิวขาวเป็นคนรวย และทั้งหมดนี้อาจจะมาจากประสบการณ์ส่วนใหญ่ที่มักพบเห็นอยู่บ่อย ๆ โดยทั่วไป ซึ่งขาดโอกาสที่จะได้ทำความเข้าใจได้ตรงจริง โดยตัดสินด้วยสิ่งที่ผู้อื่นบอกเล่าหรือสืบทอดต่อ ๆ กันมาภายในวงสังคม โดยบรรทัดฐานนี้มักจะเกิดขึ้นร่วมกับความคิดเห็นจากกำลังของประสบการณ์ความรู้นำไปถึงทัศนคติส่วนบุคคล

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการสร้างการเหมารวม คือ การที่จะเข้าใจความซับซ้อนของระบบสังคมทั้งหมดเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก แม้ว่าการเหมารวมจะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องต่อความจริง แต่เป็นสิ่งที่สะดวกต่อสมอง การจัดกลุ่มเป็นความสามารถอันสำคัญของมนุษย์เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยทำให้เราเข้าใจสามารถทำนายพฤติกรรมของสังคมได้ และจัดระบบต่าง ๆ ของสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้ เมื่อจัดเข้าเป็นกลุ่ม ๆ แล้วเราก็มักจะหลีกเลี่ยงการวิจัยข้อมูลใหม่หรือข้อมูลที่เข้ามาโดยไม่ได้คาดล่วงหน้าของบุคคลแต่ละคน การจัดลักษณะที่เป็นของกลุ่มทั่วไปให้แก่สมาชิกของกลุ่มเป็น โครงสร้างทางความคิดที่ช่วยในการประหยัดเวลาในการที่จะเข้าใจสังคม และทำให้สามารถทำให้ทำนายพฤติกรรมของสังคมได้ง่ายขึ้น

โดยทั่วไปแล้วมนุษย์ส่วนใหญ่มักจะใช้สามัญทัศน์เพื่อสนองความต้องการทางจิตวิทยาที่จะต้องสร้างความรู้สึกลึกดีให้แก่ตนเอง (Self) การเหมารวมพิทักษ์อัตตาจากความกังวลและส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-esteem) การจัดตนเองให้อยู่ในกลุ่มที่ถือกันว่าเป็นกลุ่มมาตรฐานหรือกลุ่มปกติ และจัดผู้อื่นให้อยู่ในกลุ่มที่ถือว่าด้อยกว่าหรือผิดปกติทำให้ผู้นั้นมีความรู้สึกลึกดีว่าตนเองมีค่า (Sense of self worth)

อิทธิพลจากประสบการณ์เมื่อยังเป็นเด็กเป็นปัจจัยอันมีอิทธิพลและอันซับซ้อนต่อการพัฒนาการ
 เหมารวม แม้ว่าการเหมารวมจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อใดก็ได้แต่มักจะเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็กตอนต้น
 ภายใต้อิทธิพลของบิดามารดา, ครูบาอาจารย์, เพื่อน และ มีเดีย เมื่อฝังใจแล้วก็จะกลายเป็นความ
 เชื้อของตนเองต่อมา

สถานภาพแวดล้อมบางอย่างก็อาจจะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการสร้างการเหมารวมของแต่ละ
 บุคคล ตัวอย่างเช่น งานศึกษาที่แสดงให้เห็นว่าสตรีสร้างการเหมารวมในทางลบมากกว่าชายและสตรี
 จะอ่านลักษณะรูปร่างหน้าตาดีกว่าชาย นักทฤษฎีบางท่านคำนึงและสนับสนุนความเชื่อมโยงของ
 ความคิด ประสบการณ์ และเชื่อว่าความคิดเชิงลำเอียงต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ก็เป็นการเพียงพอที่จะ
 สร้างทัศนคติต่อบุคคลนั้น นักทฤษฎีท่านอื่นกล่าวว่อย่างน้อยที่สุดก็จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่าง
 สถานะทางจิตใจและพฤติกรรมในการที่จะสร้างทัศนคติหรือสร้างสามัญทัศน์ขึ้นมาได้ การสร้างเหมา
 รวมเป็นเพียงทฤษฎีที่ไม่มีรากฐานมาจากเหตุการณ์แวดล้อมที่พิสูจน์ได้ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดของ
 สามัญทัศน์ คือ การสรุปอย่างไม่ถูกต้องของลักษณะภายในจากลักษณะรูปร่างหน้าตาที่เห็นภายนอก
 คำอธิบายของพฤติกรรมของบุคคลเป็นสิ่งที่เกิดจากภายใน (ที่รวมทั้งจิตอุปประสงค์ ความรู้สึก บุคลิก
 ลักษณะเฉพาะตัว เหตุผล ค่านิยมและความรู้สึกชั่วเล่น) ไม่ใช่มาจากลักษณะรูปร่างหน้าตาที่มองเห็น
 จากภายนอก

นักสังคมวิทยาชาร์ลส์ อี. เฮิร์สท์ แห่งวิทยาลัยวูสเตอร์กล่าวว่า “สาเหตุหนึ่งของการเหมารวมมา
 จากการศึกษาความสัมพันธ์โดยตรง หรือ ความรู้ที่เป็นขึ้นเป็นอันเกี่ยวกับบุคคลหรือกลุ่มชาติพันธุ์ การ
 ขาดความสัมพันธ์โดยตรงทำให้ผู้เหมารวมจัดรวมบุคคลที่ไม่รู้จักดีเข้าด้วยกันเป็นกลุ่มบุคคลที่ขาด
 ความเป็นเอกบุคคล สาขาการศึกษาแต่ละสาขาก็มีทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาของการเหมารวมที่
 แตกต่างกันไป: นักจิตวิทยาจะเน้นประสบการณ์ของบุคคลที่มีต่อกลุ่มบุคคล, แบบแผนการ
 สื่อสารติดต่อกับกลุ่มบุคคล และ ความขัดแย้งภายในกลุ่ม ส่วนนักสังคมวิทยาจะมองในแง่ของ
 ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มต่างๆ และตำแหน่งของแต่ละกลุ่มในโครงสร้างของสังคม นักมนุษยนิยม
 เชิงวิจยจิตวิทยา (Psychoanalytically-oriented humanists) เช่น แซนเดอร์ กิลแมนก็จะมีความเห็นว่า
 สามัญทัศน์ “ตามความหมาย” เป็นสัญลักษณ์ (representation) ของกลุ่มที่ไม่ตรงต่อความเป็นจริงแต่
 เป็นความคิด (projection) ของกลุ่มที่มีต่อกัน จากการศึกษาพบว่ามีการใช้คำว่าภาพเหมารวมครั้งแรก
 ราว 80 กว่าปีก่อน คือในปี ค.ศ. 1922 โดยนักหนังสือพิมพ์ชาวอเมริกันชื่อ “วอลเตอร์ ลิปป์แมน”
 (Walter Lippman) เพื่ออธิบายการตัดสินใจบุคคลโดยอาศัยความเป็นชาติพันธุ์ (Ethnic) ของผู้นั้น แต่
 ปัจจุบันนี้คำว่าการเหมารวมไปใช้กว้างขวางถึงการอธิบายตัดสินบุคคลอื่น โดยอาศัยจากความเป็น
 กลุ่มเดียวกันของคนหนึ่ง

นักจิตวิทยา (Nisbett, 1980) พยายามอธิบายภาพเหมารวมว่าเป็นความเข้าใจผิดพลาดของสมองคนเราในการรับรู้บุคคลอื่น เหมือนกับความผิดพลาดของสมองคนเราในการรับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นผลจาก “ภาพลวงตา” (Visual Illusion)

ภาพเหมารวมก็มีนัยยะที่คล้ายคลึงกับคำว่า “อคติ” ทั้ง 2 สิ่งนี้เป็น “กำแพงกีดขวาง” ในการสื่อสารของคนเราเป็นอุปสรรคในการเข้าถึงหรือรับรู้ “ความจริงแท้” (Truth) และทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้ขึ้น

สังคมทุกวันนี้ “ความหมาย” ต่อ “ความสวยงาม” ที่แตกต่างกันไปและนับวันจะหลากหลายและแตกต่างกันยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก เช่นเดียวกับการที่คนในสังคมที่มีความเชื่อต่อพระเจ้าแตกต่างกัน บางสังคมเชื่อว่าพระเจ้ามีหนึ่งเดียวแต่บางสังคมเชื่อว่าพระเจ้ามีมากกว่าหนึ่ง ขณะที่สังคมอื่นอาจจะเชื่อว่าไม่มีพระเจ้า หลักการของความแตกต่างนี้ปรากฏและได้รับการยอมรับในสังคมและรัฐธรรมนูญที่ว่าคนไทยมีอิสระเสรีภาพในการนับถือศาสนา บางคนรวยบางคนไม่รวย (แต่เขาเองอาจถือว่าตนรวยเพราะนิยามคำว่ารวยต่างกัน) และบางทีก็เข้าขั้นจนอย่างหนักเราเห็นความแตกต่างที่เกิดขึ้นระหว่างผู้คนต่างวัฒนธรรม แต่เหตุใดคนเราจึงมีแนวโน้มให้ความหมายต่อสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัว

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความความลำเอียงของการเหมารวมอาจจะมาจาก:

- 1.1 การให้เหตุผลสนับสนุนความลำเอียงอันไม่พื้นฐาน หรือ ความขาดความรู้
- 1.2 การไม่เต็มใจที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรมที่มีต่อกลุ่มที่ถูกเหมารวม
- 1.3 การกีดกันบุคคลบางคนจากกลุ่มที่ถูกให้สามัญทัศน์จากการเข้าเป็นส่วนหนึ่ง หรือ จากการประสบความสำเร็จของกิจกรรมหรือสาขา

ผลของการใช้การเหมารวมอาจจะผันผวน แต่ส่วนใหญ่แล้วจะออกไปในทางลบ และจะเป็นสิ่งที่ไม่แจ่มแจ้งจนกระทั่งเวลาผ่านไปชั่วขณะหนึ่ง ในชั่วเวลาที่ผ่านไปโดยย่อของการเหมารวมบางคนก็จะมีพฤติกรรมตามที่สามัญทัศน์ทำนายไว้ เนื่องมาจากความเห็นที่ว่าการเหมารวมเป็นพฤติกรรมปกติในการเลียนแบบ ผลในทางลบก็รวมทั้งการสร้างทัศนคติที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับกลุ่มคน, การเป็นแพะรับบาป, การสรุปความเห็นอย่างผิดผิด, การป้องกันตนเองจากการทำความเข้าใจทางอารมณ์ และ การทำให้ประสิทธิภาพของการทำกิจการลดถอยลง การใช้การเหมารวมเป็นเครื่องเตือนสติผู้ถูกเคียดจันท์ถึงทัศนคติของสังคมที่มีต่อตน (วิกิพีเดีย, ออนไลน์, 2558)

หากมองในมุมกลับกัน ถ้าเราตัดสินคนโดยที่ไม่ได้มองลักษณะเหมือนคนทั่ว ๆ ไป หมายความว่าตัวเรานั้นไม่มีสามัญทัศน์อย่างนั้นหรือ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสะท้อนให้ผู้ชมได้เห็นถึงสังคมปัจจุบันที่มีการตัดสินบุคคลเพียงภายนอก
2. สื่อสารกับผู้ชมให้เกิดกระบวนการทางความคิด วิเคราะห์ในการชมงาน
3. เพื่อถ่ายทอดให้คนภายนอกได้รับรู้ว่าพวกเขารู้จักตัวตนเราเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น
4. เพื่อแสดงออกถึงสิ่งที่คนภายนอกตัดสิน โดยใช้สีเป็นตัวบ่งบอกถึงทัศนคติที่มีต่อข้าพเจ้า
5. เพื่อแสดงรูปแบบของผลงานผ่านกระบวนการเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ขอบเขตทางด้านเนื้อหา โดยการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเล่าเรื่องผ่านตนเอง
2. วิเคราะห์สังคมจากกลุ่มคนแวดล้อมรอบตัวเราในช่วงระยะเวลาสั้น
3. ขอบเขตทางด้านรูปแบบเป็นผลงานเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)
4. จำนวนผลงานมีทั้งหมด 6 ชิ้น

- 4.1 ขนาด 50 x 70 เซนติเมตร
- 4.2 ขนาด 50 x 70 เซนติเมตร
- 4.3 ขนาด 50 x 70 เซนติเมตร
- 4.4 ขนาด 50 x 70 เซนติเมตร
- 4.5 ขนาด 50 x 70 เซนติเมตร
- 4.6 ขนาด 50 x 70 เซนติเมตร

2.2 อิทธิพลที่ได้รับทางศิลปกรรม

เจิ้ง เสี่ยวหลง (Hsiao Ron Cheng)

ภาพที่ 2.1 เจิ้งเสี่ยวหลง (Hsiao Ron Cheng)

นักวาดภาพประกอบชาวไทยได้วัน

Available from <http://dutchuncle.co.uk/hsiao-ron-cheng/>

เธอเริ่มทำงานเป็นนักออกแบบภาพประกอบอิสระในปี 2012 และหลังจากนั้นไม่นานผลงานของเธอได้เป็นที่สนใจจากทั่วทุกมุมโลก ในปีเดียวกันนั้น ผลงานของเธอได้รับการเสนอชื่อเป็นหนึ่งใน Young Illustrator Award หลังจากนั้นเธอก็มีกลุ่มลูกค้าที่ขยายวงกว้างมากขึ้นตั้งแต่วงการแฟชั่นจนไปถึงงานโฆษณาต่าง ๆ และบริษัทออกแบบทั่วโลก (Dutch Uncle, Online, 2013)

ภาพที่ 2.2 : Hsiao Ron Cheng, I feel fine/nothing, ภาพประกอบภาพเหมือน, 60x100 cm, 2015

Available from <http://dutchuncle.co.uk/hsiao-ron-cheng/>

ภาพที่ 2.3 : Hsiao Ron Cheng, Medical Portrait, ภาพประกอบภาพเหมือน, 60x100 cm, 2015

Available from <http://dutchuncle.co.uk/hsiao-ron-cheng/>

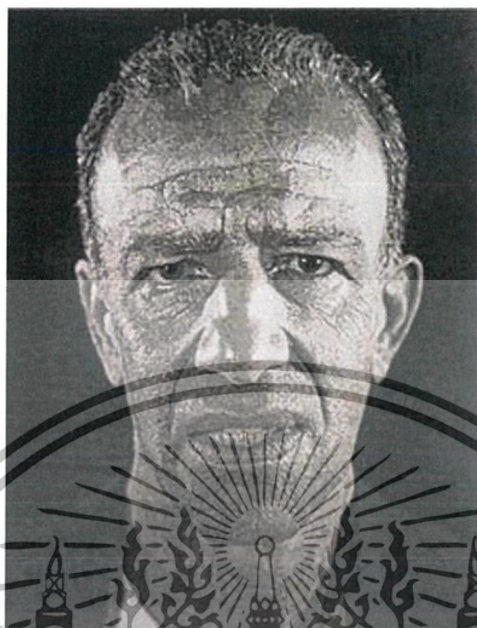

ภาพที่ 2.4 : Hsiao Ron Cheng, ปกอัลบั้ม Blue Neighbourhood (Troye Sivan) , 2015

Available from <http://dutchuncle.co.uk/hsiao-ron-cheng/>

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลในการสร้างงาน โดยข้าพเจ้าสนใจในวิธีการเลือกใช้สีที่เธอใช้ในภาพวาดคนเหมือนและแสดงออกในลักษณะความเป็นสไตลิ่งมินิมอลโดยใช้สีพาสเทลหวาน ๆ ที่มีความคอนทราสต์น้อย ๆ และการสื่อเรื่องราวผ่านอารมณ์และสีหน้ากับองค์ประกอบในภาพที่เรียบง่าย

อเล็กซ์ แคทซ์ (Alex Katz)

ภาพที่ 2.5 อเล็กซ์ แคทซ์ (Alex Katz)

(เกิดวันที่ 24 กรกฎาคม, 1927)

Available from https://en.wikipedia.org/wiki/Alex_Katz

เขาเริ่มจัดแสดงผลงานของเขาในปี ค.ศ. 1954 และนับจากนั้นเขาได้สร้างงานศิลปะรูปลักษณะ ที่ได้มีการนำเทคนิคต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นงานจิตรกรรม งานวาดภาพเหมือน งานประติมากรรมและงาน ภาพพิมพ์ ผลงานในช่วงต้นได้รับแรงบันดาลใจจากแง่มุมที่หลากหลายในช่วงยุคกลางของสังคมและ วัฒนธรรมชาวอเมริกัน รวมไปถึงผลงานด้านโทรทัศน์ สื่อภาพยนตร์และ สื่อโฆษณา ซึ่งในช่วงห้าสิบ ห้าปีที่ผ่านมาเขาได้ถูกยกย่องให้เป็นจิตรกรที่โดดเด่นของยุคศิลปะร่วมสมัย ซึ่งมีเอกลักษณ์ของ ภาพวาดเหมือนและภาพวาดทิวทัศน์ที่เน้นการสะบัดฝีแปรงที่ปลายพู่กัน (Brushstroke) ด้วยเทคนิค เฉพาะตัวที่เป็นเอกลักษณ์และการจัดวางที่น่าสนใจ เขาได้สร้างผลงานที่นักประวัติศาสตร์ศิลป์ โรเบิร์ต สโตร (Robert Storr) ได้กล่าวไว้ว่า “คือเอกลักษณ์รูปแบบใหม่ของศิลปะเรียลลิสม์ (Realism) ในศิลปะชาติอเมริกันซึ่งได้นำเสนอเอกลักษณ์ของศิลปะแบบนามธรรม (Abstract) เข้าด้วยกัน ”

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950, ผลงานของ อเล็กซ์ แคทซ์ ได้ถูกนำเสนอในนิทรรศการที่หอศิลป์แบบเดียวกันมากกว่า 200 ครั้งและเกือบ 500 ครั้งในนิทรรศการหอศิลป์แบบรวมทั่วโลก ผลงานของเขาสามารถพบเห็นได้ทั่วไปตามแกลลอรี่ต่างๆกว่าเกือบ 100 แห่งทั่วโลก รวมถึงสถาบันศิลปะชิคาโก และหอศิลป์อีกมากมาย เช่น The Hirshhorn Museum and Sculpture Garden at the Smithsonian Institution, Washington, DC; the Metropolitan Museum of Art, New York; Centre Georges Pompidou, Paris; Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia, Madrid; the Museum of Fine Arts, Boston; the Museum of Modern Art, New York; the National Gallery of Art, Washington, DC; the National Museum of American Art, Smithsonian Institute, Washington, DC; the Philadelphia Museum of Art; The Tate Gallery, London; and the Whitney Museum of American Art, New York, among many others. (Richard Gray, Online, 2009)

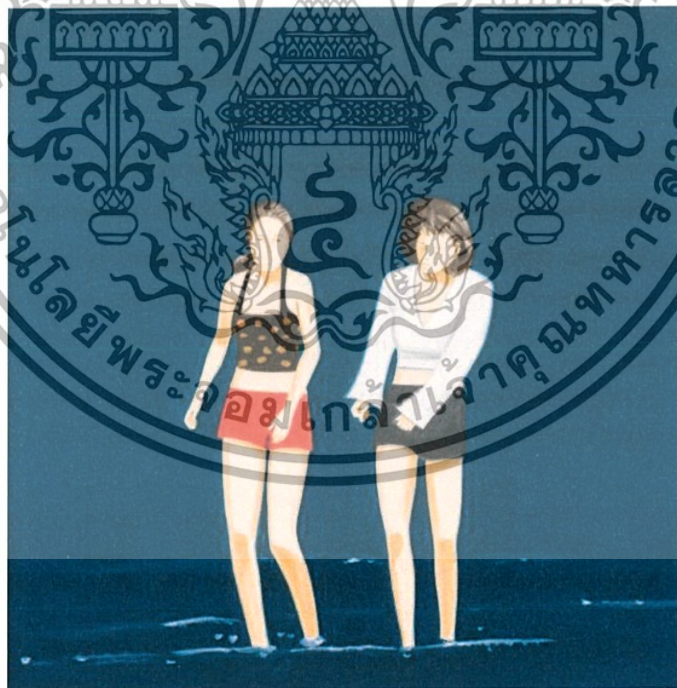
ภาพที่ 2.6 : อเล็กซ์ แคทซ์, Tracy, Oil on linen, 121.92 x 167.6 cm, 2008

Available from <http://www.richardgraygallery.com/artists/alex-katz?view=slider#6>

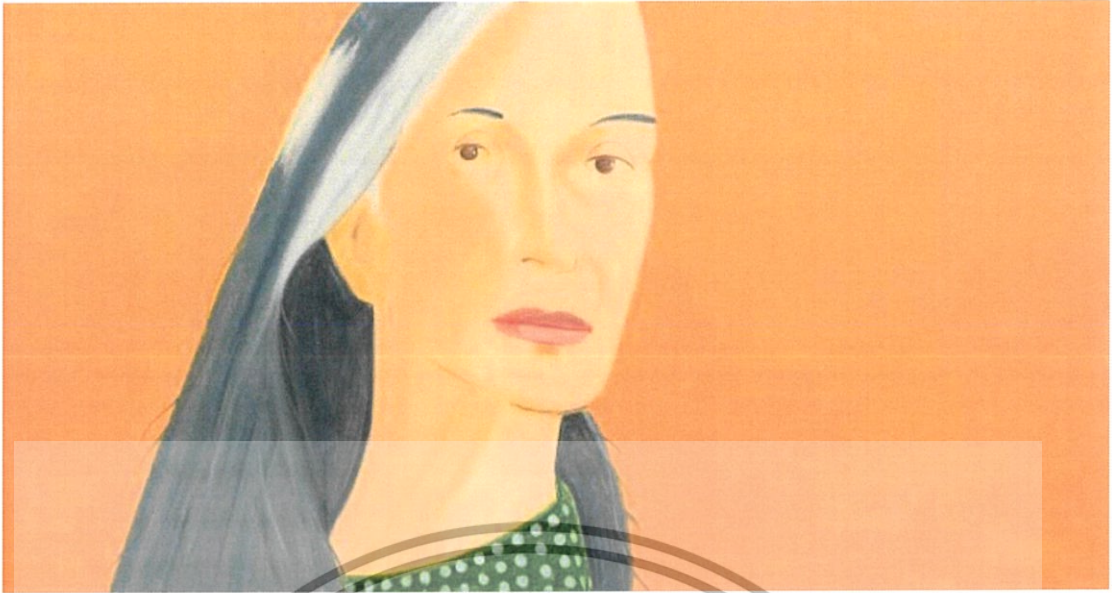
ภาพที่ 2.7 : อเล็กซ์ แคทซ์, Vivien, Oil on linen, 84 x 168 inches, 2015 (Art © Alex Katz/Licensed by VAGA, New York, NY)

Available from <https://hyperallergic.com/340711/beer-with-a-painter-alex-katz/>

ภาพที่ 2.8 : อเล็กซ์ แคทซ์, Emerging, Oil on canvas, 213.4 x 213.4 cm, 2002

Available from <http://www.richardgraygallery.com/artists/alex-katz?view=slider#3>

ภาพที่ 2.9 : อเล็กซ์ แคทซ์, Ada, oil on linen, 60 x 120 inches, 2015 (Art © Alex Katz/Licensed by VAGA, New York, NY)

Available from <https://hyperallergic.com/340711/beer-with-a-painter-alex-katz/>

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลและแรงบันดาลใจมาจากการทำงานของศิลปินที่มีลักษณะและเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการเลือกใช้สี รวมถึงสายเส้นที่มีการเล่าเรื่องราวผ่านภาพวาดเหมือนบุคคลที่ไม่แสดงสีหน้าแต่สามารถบ่งบอกได้ถึงอารมณ์ โดยข้าพเจ้าได้เลือกสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ที่ซึ่งใช้ความถนัด ความชำนาญ ของข้าพเจ้า เนื้อหาและรูปแบบในการทำงานของศิลปินเหล่านี้มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าทั้งสิ้น เพื่อพัฒนาผลงานและนำไปสู่สาระทางความคิด รูปแบบ เทคนิค และวิธีการที่ส่งตัวต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นลักษณะของงานเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ โดยสะท้อนจากภาพวาดโครงสร้าง รูปลักษณะภายนอก ของตัวข้าพเจ้าเอง ที่ถูกตัดทอนใบหน้าจนเหลือเพียงซีกเดียว บางส่วนก็ถูกปล่อยให้หายไป ส่วนรูปแบบของลวดลายนั้นเป็นในเชิงสัญลักษณ์ นำสิ่งที่อยู่ภายในมาวิเคราะห์หาความหมายตีความให้เป็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ตรงกับสิ่งมีชีวิตในธรรมชาติแล้วนำมาใช้รองรับแนวความคิดให้แสดงออกมาสู่ภายนอก

ในด้านเทคนิควิธีการนั้น ข้าพเจ้าได้ถ่ายรูปแบบใบหน้าของตนเองที่คนภายนอกมองเห็นตัวข้าพเจ้า ประกอบกับเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ โดยเทคนิคขั้นตอนและกระบวนการดังนี้

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

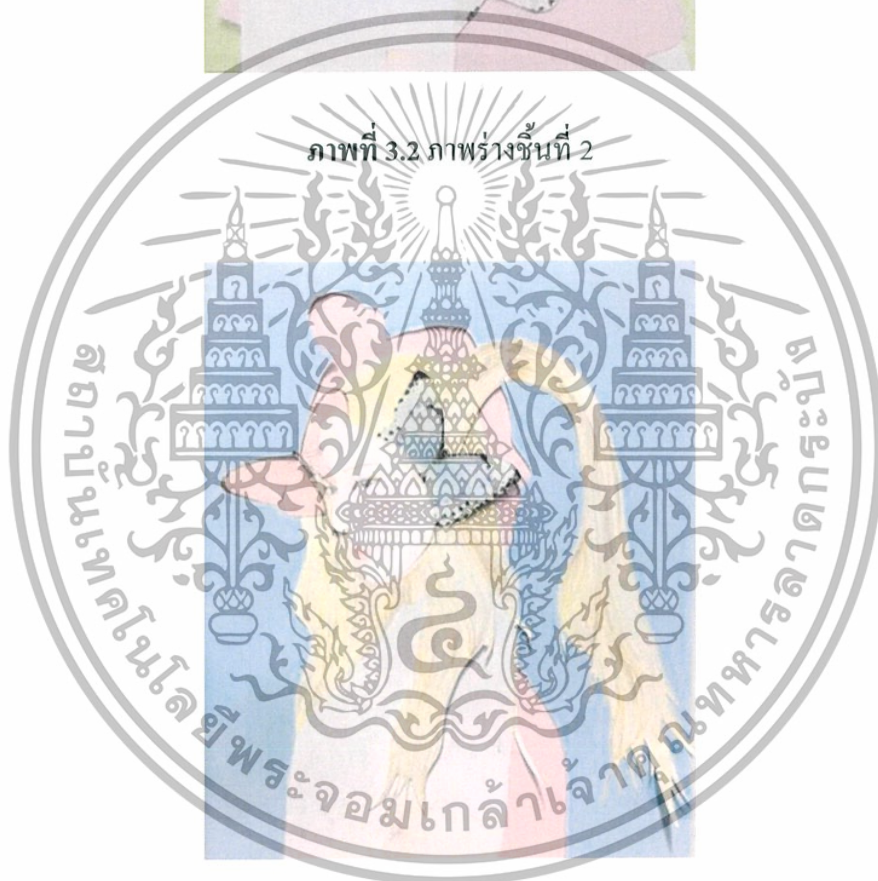
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างชั้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้มีรูปแบบเป็นภาพเหมือนของใบหน้าข้าพเจ้าเพื่อสื่อถึงรูปลักษณ์ภายนอก ของตัวข้าพเจ้าเอง ที่ผู้คนมักประเมินค่าหรือตัดสินแบบที่ตาเห็น และมีการนำสัญลักษณ์ของความเป็นเปลือกนอกเช่น “ผีเสื้อ” ที่คนมักจะมองแต่รูปลักษณ์ภายนอกโดยลืมคำนึงถึงแก่นที่แท้จริงของผีเสื้อที่เกิดมาจากหนอนซึ่งผู้คนมักไม่ให้ความสนใจ ซึ่งปัญหาที่ได้พบในงานชุดนี้ส่วนมากคือการจัดองค์ประกอบที่ไม่สมบูรณ์และการนำสัญลักษณ์ของสัตว์ที่แสดงถึงความเป็นเปลือกนอกมาใช้ยังไม่ชัดเจนหรือหลากหลายมากพอ

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 และชิ้นที่ 5 มาทำในงานจริงเพราะมีความเหมาะสม จากภาพร่างชิ้นที่ 3 ข้าพเจ้าได้ปรับปรุงมาจากชิ้นที่ 2 โดยการจัดองค์ประกอบให้มีมิติด้วยเค้าโครงของร่างกาย ที่ทับกันให้งานมีความน่าสนใจมากขึ้น

ภาพร่างชิ้นที่ 5 มีการเพิ่มสัญลักษณ์ของตัวข้าพเจ้า มีการวางองค์ประกอบที่ซับซ้อน เหมือนจิตใจของตัวข้าพเจ้า รวมไปถึงการใช้สีสັນในรูปที่เป็นโทนสีพาสเทล

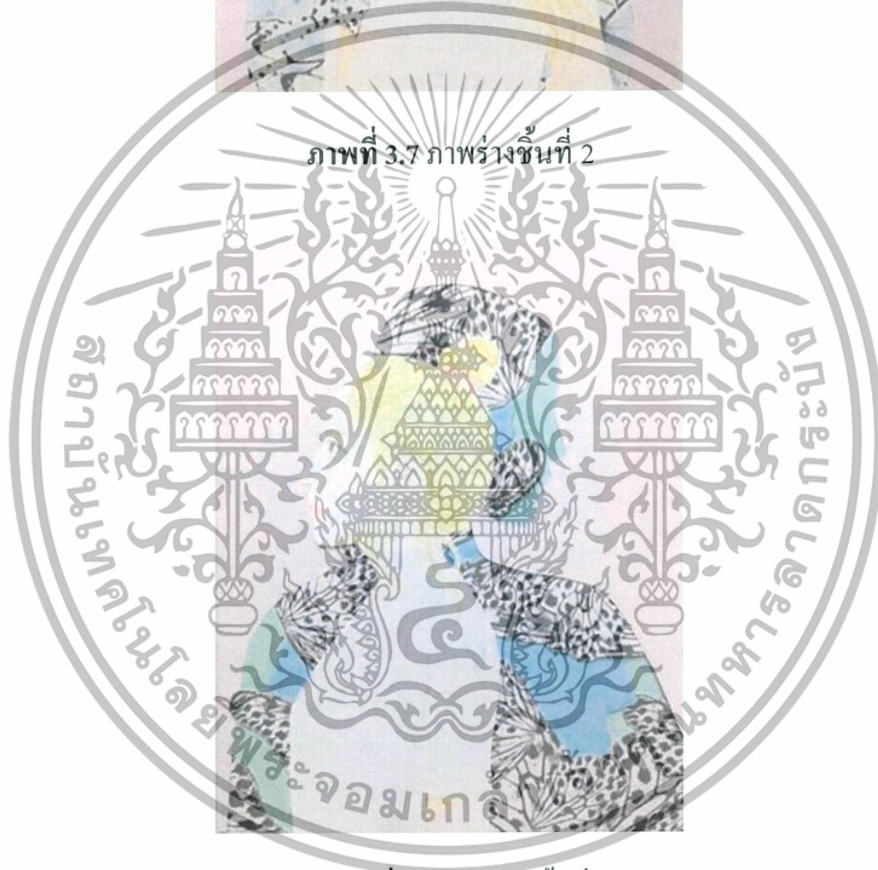
ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพที่ 3.6 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.7 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างชิ้นที่ 4

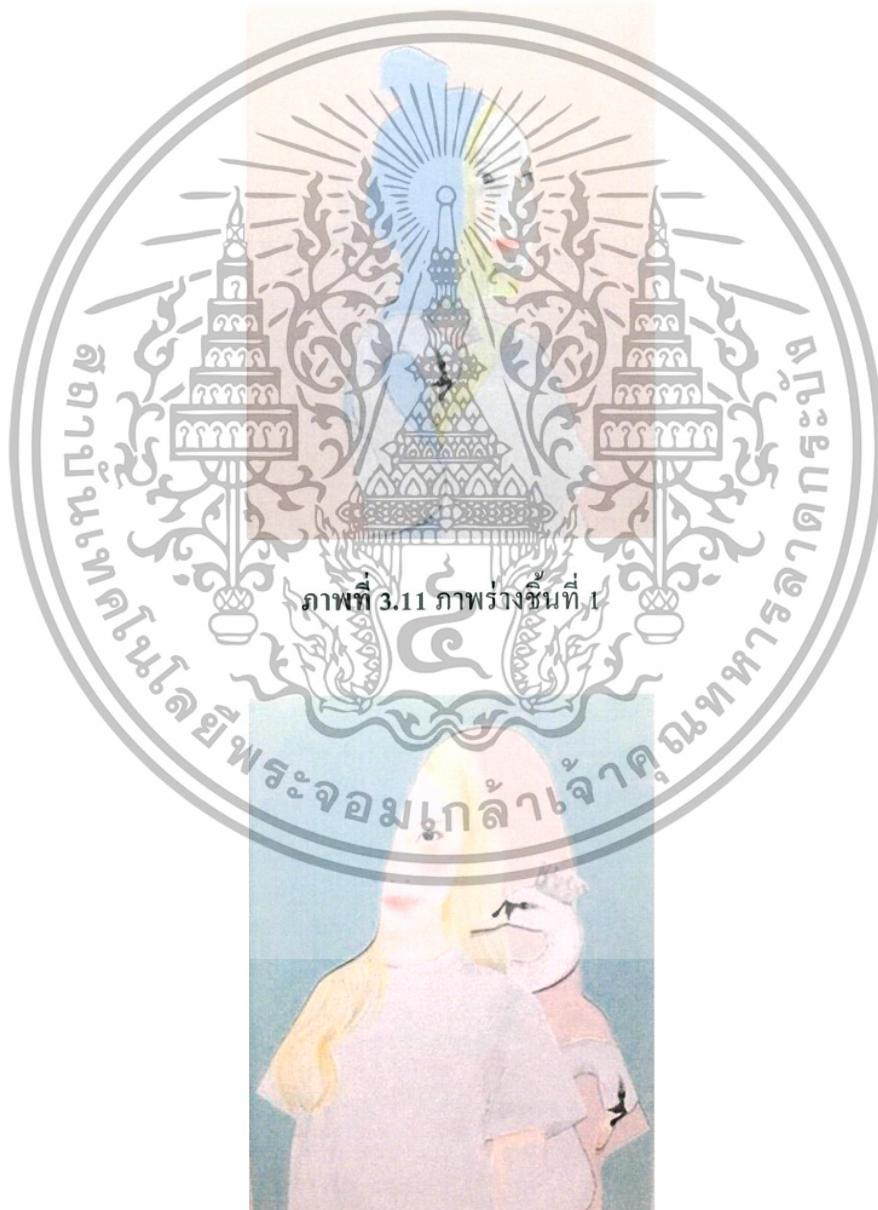
ภาพที่ 3.10 ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้ได้มีการเพิ่มสัญลักษณ์ “ผีเสื้อ” ที่แสดงถึงของความเป็นเปลือกนออกมาใช้มากขึ้น โดยจัดวางองค์ประกอบในลักษณะของข้าพเจ้าที่ปิดบังความรู้สึกตัวเองไว้ภายใน สำหรับปัญหาที่ไดพบในงานชุดนี้คือการจัดองค์ประกอบและสีที่ดูแน่นและรกเกินไปทำให้งานดูไม่สบายตา

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 5 มาทำในงานจริงเพราะมีองค์ประกอบการจัดวางที่สมบูรณ์ที่สุดด้วย ลวดลายของปีกผีเสื้อที่ซ่อนอยู่ข้างหลังทำให้งานไม่รกจนเกินไป

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพที่ 3.11 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.12 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.13 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่ 3.14 ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพที่ 3.15 ภาพร่างขั้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้มีการเพิ่มสัญลักษณ์ของความเป็นเปลือกนอกนอกเหนือจาก “ผีเสื้อ” เข้ามาโดยใช้ นกยูง ห่าน หรือ หงส์ที่คนมักจะมองแต่รูปลักษณ์ภายนอกโดยลืมคำนึงถึงแก่นที่แท้จริงเช่นกัน ปัญหา ที่ได้พบในงานชุดนี้ส่วนมากคือการเว้นช่องว่างของงานมากเกินไป ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างขั้นที่ 3 และ ขั้นที่ 5 มาทำในงานจริงเพราะมีความเหมาะสม

จากภาพร่างขั้นที่ 3 ข้าพเจ้าได้ปรับปรุงมาจากขั้นที่ 2 โดยการจัดองค์ประกอบให้มีมิติด้วยเค้าโครงของรูปทรง ที่ทับกันให้งานมีความน่าสนใจมากขึ้น

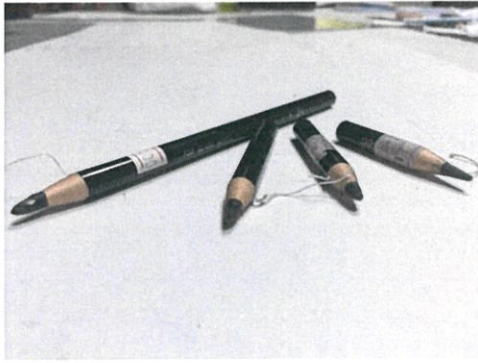
ภาพร่างขั้นที่ 5 มีการเพิ่มมิติให้ผลงานด้วยสีของหงส์และลวดลายข้างหลังเพิ่มการทับกันของ น้ำหนักและรูปทรงที่ทำให้งานมีมิติและสมบูรณ์มากขึ้น

3.2 กระบวนการสร้างงาน

วัสดุอุปกรณ์การทำภาพพิมพ์ลิโทกราฟ (บนแผ่นเพลทอะลูมิเนียม)

วัสดุอุปกรณ์ในการเขียน

- ดินสอไล (Litho pencil)
- แท่งหมึกไล (Rubbing ink & Rubbing crayon)

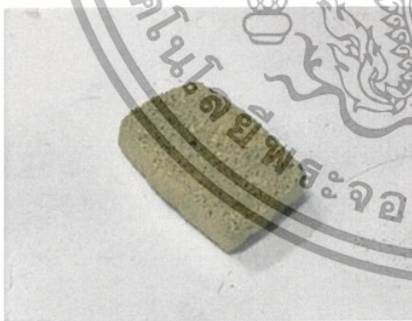
ภาพที่ 3.16 ดินสอไข

ภาพที่ 3.17 แท่งหมึกไข

วัสดุอุปกรณ์ในกระบวนการกั๊ดกรด

- ฟองน้ำเซลลูโลส 1 ก้อน
- ผ้าสาธุนิดนึ่ม 2 ถึง 3 ผืน
- แป้งฝุ่น (Talcum powder)
- แปรงขนกระต่าย
- กาวอาระบิก (Arabic gum)
- กรดฟอสฟอริก (Phosphoric acid)
- น้ำมันสน
- ทินเนอร์
- แลคเกอร์แดง

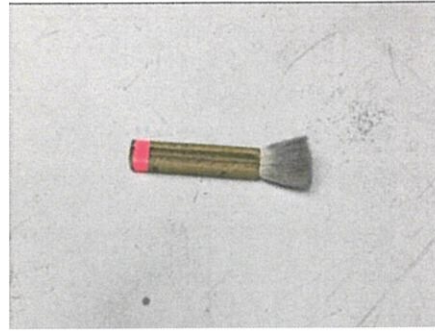
ภาพที่ 3.18 ฟองน้ำเซลลูโลส

ภาพที่ 3.19 ผ้าสาธุนิดนึ่ม

ภาพที่ 3.20 แป้งฝุ่น

ภาพที่ 3.21 แปรงชนกระต่าย

ภาพที่ 3.22 น้ำมันสนและทินเนอร์

ภาพที่ 3.23 แลคเกอร์แดง

วัสดุอุปกรณ์ในการพิมพ์

แท่นพิมพ์เป็นแท่นพิมพ์ระบบกดเคลื่อนใช้ได้ทั้งสองประเภทคือแท่นพิมพ์ ที่มีมือจับสำหรับดึงสแครปเปอร์อยู่ด้านข้างและมีมือจับอยู่ด้านบนสแครปเปอร์บาร์กดทับลงมาด้านข้าง

อุปกรณ์ที่ใช้กับแท่นพิมพ์

- จารบี (Grease)
- เครื่องสำหรับปราดจารบี
- ไม้ครูด (Scraper bar) ทำด้วยไม้มะค่าหรือไม้สักหน้าเรียบหุ้มด้วยเส้นหนัง
- ลูกกลิ้งยางชนิดผิวหยาบนุ่มหลาย ๆ ขนาด
- หมึกพิมพ์ใช้หมึกพิมพ์ออฟเซ็ทหรือหมึกสำหรับพิมพ์ลิโธกราฟ
- ผงแมกนีเซียม (Light Magnesium powder)
- กระดาษบรูฟ 4-5 แผ่นใช้สำหรับรองพิมพ์ (ควรมีสารองไว้ด้วย)

- กระจายพิมพ์ฟาเบรียโน (Fabriano) หรือ Rives BFK

ภาพที่ 3.24 จารบี

ภาพที่ 3.25 เครื่องปาดจารบี

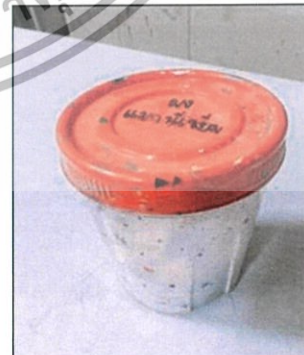
ภาพที่ 3.26 ไม้ครูด

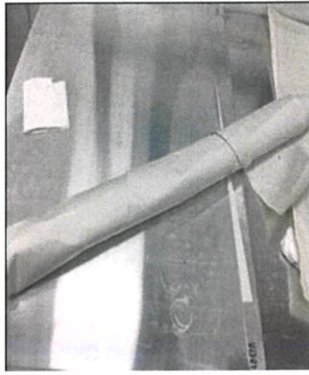
ภาพที่ 3.27 ลูกกอล์ฟ

ภาพที่ 3.28 หมึกพิมพ์

ภาพที่ 3.29 ผงแมกนีเซียม

ภาพที่ 3.30 กระดาษบรูฟ

ภาพที่ 3.31 ฟาเบรียน โน

อุปกรณ์สำหรับการทำงานวิจัย

สีที่ใช้ในการทำงานจะเป็นสีหมึกพิมพ์สำหรับการพิมพ์ออฟเซต (Offset Printing) ซึ่งเป็นสีที่มีความโปร่งแสงเหมาะที่จะนำมาใช้ในการทำงานภาพพิมพ์แม่พิมพ์หิน โดยส่วนใหญ่แล้วจะใช้สีในการทำงานอยู่เพียงสี่สีเท่านั้นคือสีเหลือง (Lemon Yellow), สีฟ้า (Cyan), สีแดงชมพู (Magenta), และสีดำ (Black หากต้องการสีที่มีความพิเศษจะใช้สีที่แตกต่างจากนี้ เช่น สีสะท้อนแสง สีเงิน สีทอง หรือการพิมพ์เคลือบมัน

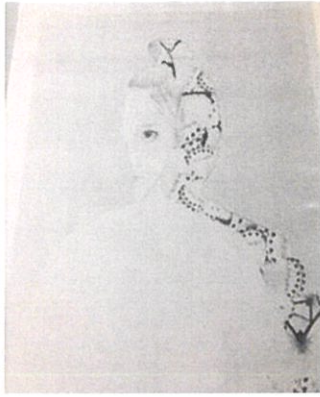
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานที่ประกอบไปด้วยดินสอ ไขเบอร์ต่าง ๆ พู่กันขนาด ต่าง ๆ กาว กระดาษลูกกลิ้งขนาดต่าง ๆ สีที่เป็นสีชุดสำหรับพิมพ์ฟองน้ำ ประกอบด้วยเกรียงขนาด 1 นิ้ว 1.5 นิ้ว 2 นิ้ว โดยมีจำนวนที่พอดีต่อการทำงานแต่ละครั้งน้ำยาทำความสะอาดเพลท ครีมลบเพลท ทูช (Tusche) เกรียงไข คารางเทียบสีสำหรับใช้พิมพ์และลูกกลิ้งสีขนาดต่าง ๆ กัน

เกรียงไขชนิดแท่งเบอร์ต่าง ๆ ไขแท่งหรือเรียกว่าทูช (Tusche) เป็นอุปกรณ์สำหรับสร้างพื้นผิวแบบต่าง ๆ บนเพลทกรนนั้นก็มีหลายคุณภาพและราคาที่แตกต่างกันหมึกรับบิง (Rubbing Ink) สำหรับถูหรือเช็ดระบายด้วยวัสดุที่มีความนุ่ม เช่น หนังสวมัวร์เช็ดลงบนเพลทให้เกิดน้ำหนัก่อนหรือซึมได้อย่างนุ่มนวลคารางสำหรับตรวจสอบสีในขั้นตอนการผสมสีก่อนจะพิมพ์งานและกระดาษสำหรับวัดค่าความเป็นกรดและเป็นด่างสำหรับใช้วัดค่ากาวกระถินบริสุทธิ์

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

1. การเตรียมสเก็ตงาน

1.1 นำสเก็ตงานที่เราต้องการจะพิมพ์ไปขยายลงกระดาษไขขยายความกว้างขนาด 20 นิ้ว ทำการวางลงบนเพลทอะลูมิเนียมแล้วกราฟลงบนส่วนที่ต้องการเขียนไขลงบนเพลท

ภาพที่ 3.32 รูปแบบสเก็ทที่นำไปขยาย
ลงกระดาษไข

ภาพที่ 3.33 กระดาษไขที่พร้อมกราฟ
ลงบนเพลาท

2. การเขียนไข

2.1 ภาพพิมพ์หินจะใช้ไขเป็นตัวนำทางให้หมึกพิมพ์สามารถเกาะติดได้ การเขียนไขก็คือการสร้างภาพขึ้นมาด้วยวัสดุที่เป็นไขชนิดต่าง ๆ เช่น ดินสอ ไขปากกา หมึกแห้ง หมึกพิมพ์ ทุ่ง หรือ ไขแท่ง แอสฟัลต์ดิบ เหลว เป็นต้น บริเวณที่เป็นไขบนผิวหน้าเพลาทก็จะเป็นส่วนที่หมึกจะเกาะติดเป็นภาพเวลาที่กลิ้งสีลงไป ในขณะที่มีน้ำบาง ๆ บนเพลาทเวลาที่เขียนด้วยไขหรือวัสดุที่เป็นไขควรใช้กระดาษรองมือด้วย เพื่อกันไม่ให้มือซึ่งมีไขสัมผัสกับผิวหน้าของเพลาท

ภาพที่ 3.34 เพลาทที่ได้จากการเขียนไข

3. ขั้นตอนการกักกรด

คือ การควบคุมสภาพของวัสดุที่เป็นไขให้คงสภาพเดิมไว้ซึ่งหลังจากขั้นตอนที่เขียนภาพลงบนแผ่นอลูมิเนียมเสร็จแล้ว

3.1 ใช้กาวบริสุทธิ์ 8 ออนซ์ผสมกับกรดฟอสฟอริก 5.6 มิลลิลิตรให้เป็นกาวกรดแล้วนำมาผสมกับกาวบริสุทธิ์อีกรอบในสัดส่วนที่เหมาะสมต่อปริมาณไขแล้วเทกาวลงบนเพลทลูกกาวให้ทั่วด้วยฟองน้ำขึ้นควบคุมเวลาให้เหมาะสมประมาณ 2-4 นาทีแล้วเช็ดกาวออกให้บางที่สุดด้วยผ้าสำลีหรือผ้าสาธูพยายามอย่าให้มีรอยกาวหรือมีคราบกาวหนาบนผิวหน้าเพลทหากมีครวนวดใหม่แล้วเช็ดให้เรียบ

ภาพที่ 3.35 วิธีการผสมกาวกรด

* ก่อนจะทำการพิมพ์ควรจะทาภาวเพื่อเป็นการปรับเพลทโดยการใช้กาวบริสุทธิ์เคลงบนเพลทก่อนทำการพิมพ์ดูปไปมาในลักษณะแนวตั้งและแนวนอนแล้วเช็ดด้วยผ้าสาธูโดยให้กาวติดอยู่ที่ผิวหน้าเพลทบาง ๆ และเช็ดให้เรียบมากที่สุดหากต้องการเช็ดกาวออกง่ายๆควรผสมเซลลูโลส (Cellulose gum) ลงไปในกาวด้วยเล็กน้อย

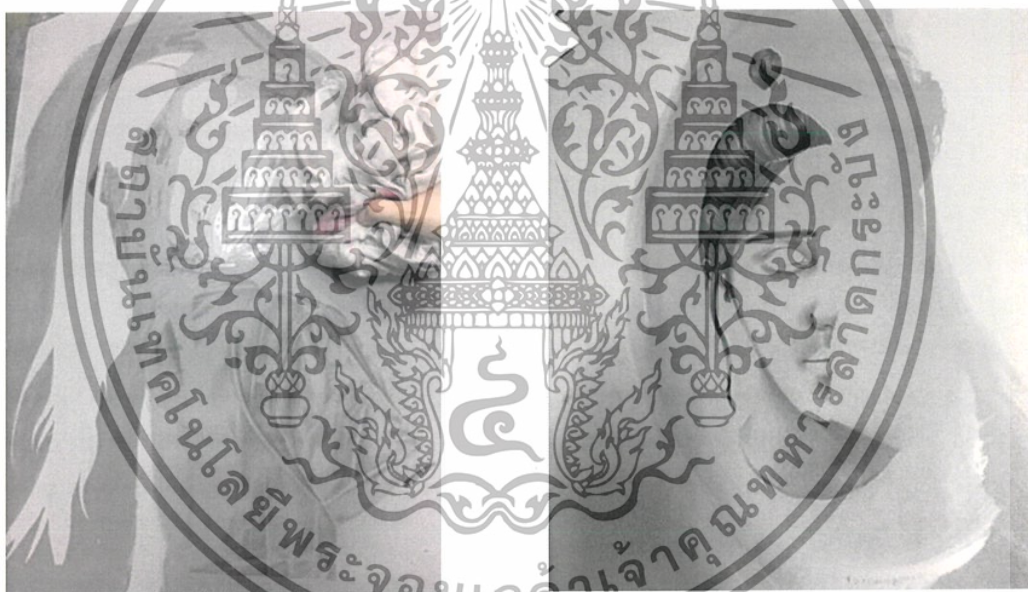
** เมื่อมีการพิมพ์งานในจำนวนที่มาก ๆ นั้นควรที่จะมีการกักกรดครั้งที่ 2 เพื่อให้เพลทมีความคงทนมากยิ่งขึ้นซึ่งในการกักกรดครั้งที่ 2 นั้นจะทำควบคู่ไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนใจที่บริเวณผิวหน้าเพลทให้เป็นไขแบบเดียวกันให้หมดการกักกรดซ้ำอีกรอบเพื่อให้เพลทมีสภาพคงทนถาวรและพิมพ์ได้จำนวนที่มากขึ้น

3.2 เทกวาวกรด (Gum Etch) นวดไปมาบนเพลทให้สม่ำเสมอทั่ว ๆ ทั้งเพลทประมาณ 5 นาทีแล้ว เช็ดออกให้บางที่สุดทิ้งไว้ 15-30 นาที

3.3 ทำการปรับหน้าเพลทด้วยกาวบริสุทธิ์แล้วทิ้งไว้ซัก 15-30 นาทีเทน้ำมันสน (Turpentine) เช็ดให้ทั่วเพื่อล้างไขและเขม่าของไขชนิดต่าง ๆ ออกให้หมดและเช็ดตามด้วยทินเนอร์อีกครั้ง

3.4 ไขเช็ดให้เรียบและบางสม่ำเสมอ (ในขั้นตอนนี้อาจให้โดนน้ำเค็มขาดคือตอนล้างไขเพราะน้ำจะไปล้างกาวกระถินที่เคลือบผิวหน้าเพลทไว้ ออกทำให้เพลทเกิดความเสียหายได้)

3.5 เมื่อเช็ดทั่วแล้วใช้ฟองน้ำชุบน้ำล้างกาวลบบริเวณรอบ ๆ ภาพเช็ดไปมาจนกาวหลุดแล้วลูบภายในส่วนที่เป็นภาพด้วยฟองน้ำหมาด ๆ แล้วล้างอีกรอบด้วยน้ำสะอาด (ขั้นตอนนี้ต้องทำอย่างรวดเร็ว) จากนั้นให้ทำการกรัดหมึกลงบนเพลทโดยใช้ฟองน้ำหมาด ๆ ลูบน้ำให้เป็นฟิล์มบางลงบนเพลทอย่างสม่ำเสมออย่าให้ผิวหน้าเพลทแห้งในขณะที่ทำการกรัดหมึกถึงหมึกจนได้น้ำหนักและรายละเอียดให้ได้น้ำหนักตามที่ต้องการแล้วทดลองพิมพ์ดูประมาณ 2-3 ภาพเมื่อภาพติดดีแล้วจึงค่อยทำการเริ่มพิมพ์งานจริง โดยดูได้จากภาพที่พิมพ์ทดสอบชิ้นงานที่ดีที่สุด

ภาพที่ 3.36 การเช็ดกาวด้วยผ้าสาธูสะอาด

ภาพที่ 3.37 หน้าเพลทหลังกัดกรดเสร็จ

4. ขั้นตอนการพิมพ์

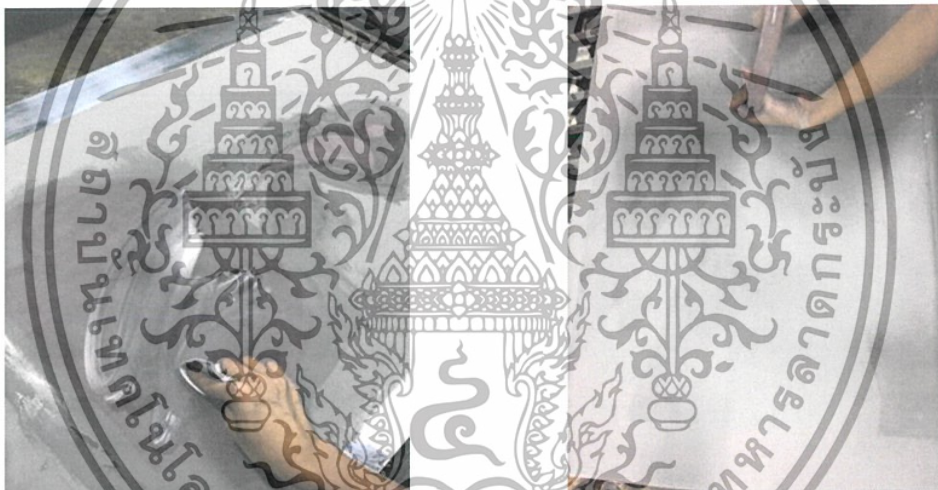
4.1 ทำการเปิดหน้าเพลทโดยการใช้น้ำมันสนล้างไขที่อยู่บนผิวหน้าเพลทให้สะอาดที่สุดแล้วเช็ดล้างอีกรอบด้วยน้ำมันทินเนอร์เช็ดจนแน่ใจว่าสะอาด

4.2 นำแลคเกอร์แดงเทใส่เศษผ้าที่เตรียมไว้และทำการไทด์แลคเกอร์แดงให้เรียบและบางสม่ำเสมอ (ในขั้นตอนนี้ห้ามโดนน้ำโดยเด็ดขาด)

4.3 ทำการปาดสีหมึกลงบนเศษผ้าโดยใช้น้ำมันสนผสมกับหมึกและทำการอุดหมึกลงบนหน้าเพลทเพื่อให้สีของหมึกติดลงไปบนหน้าเพลทดีขึ้น แล้วทำการล้างหน้าเพลทด้วยน้ำสะอาด

4.4 จากนั้นจึงเริ่มขั้นตอนการกลิ้งหมึกลงบนเพลทโดยใช้ฟองน้ำหมาด ๆ ถูบน้ำออกให้บาง ลงบนเพลทอย่างสม่ำเสมอโดยระวังอย่าทำให้หน้าเพลทแห้งในขณะกลิ้งสีเนื่องจากสีสามารถไปติดอยู่บนส่วนที่เราไม่ต้องการได้

4.5 เมื่อสีติดบนหน้าเพลทแล้วให้ทดลองพิมพ์ลงบนกระดาษทดลองหรือกระดาษรูปดูประมาณ 2-3 ครั้ง แล้วจึงเริ่มพิมพ์บนงานจริง

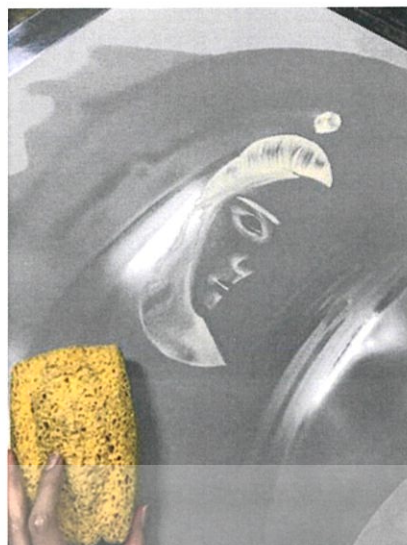

ภาพที่ 3.38 การอุดหมึกลงบนหน้าเพลท

ภาพที่ 3.39 ล้างหน้าเพลทให้สะอาด

ภาพที่ 3.40 ใช้ฟองน้ำถูบนหน้าเพลต

ภาพที่ 3.41 หน้าเพลตหลังจากกลิ้งหมึกจน
เต็ม

ภาพที่ 3.42 หน้าเพลตหลังล้างด้วยน้ำสะอาด

ภาพที่ 3.43 หน้าเพลตหลังจากกลิ้งหมึกจน
เต็ม

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด ภาพลัทธิภายนอกกับความรู้สึกภายใน เป็นผลงานที่สื่อถึงสิ่งที่ผู้คนภายนอกมักตัดสินเราจากสิ่งที่พวกเขาคิด โดยใช้ภาพวาดคนเหมือนของข้าพเจ้าและสัตว์ที่เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นเปลือกนอกมาเป็นองค์ประกอบหลักในงาน

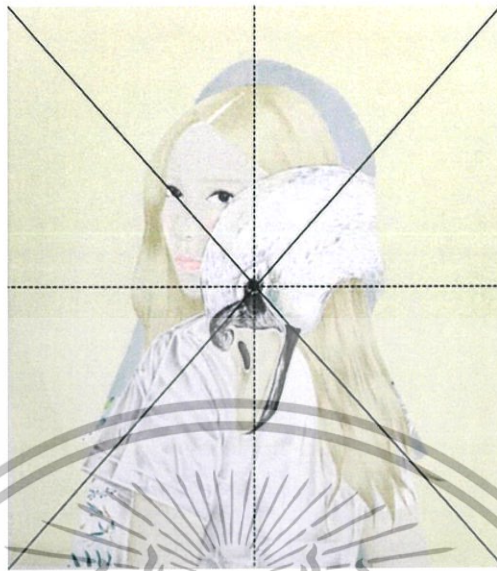
4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

ภาพผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.1 ภาพผลงานชิ้นที่ 1

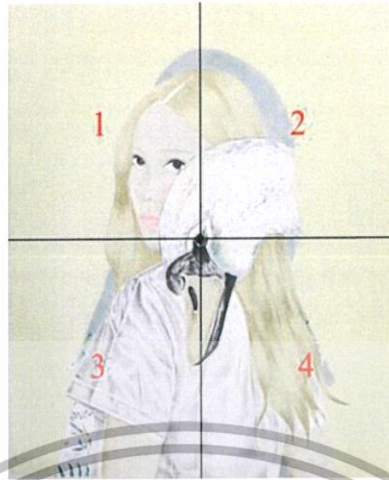
เอกภาพ (Unity)

ภาพที่ 4.2 วิเคราะห์เอกภาพผลงานชั้นที่ 1

เอกภาพของผลงานเกิดจากการประสานกันอย่างลงตัวของรูปร่างลักษณะและด้านเนื้อหาเรื่องราว โดยแนวความคิดได้นำเสนอในเรื่องของความรู้สึกของคนภายนอกที่มีต่อข้าพเจ้า โดยอาศัยเรื่องราว และรูปภาพเหมือนคนของข้าพเจ้าเป็นการนำเสนอ สัญลักษณ์รูปสัตว์ที่นำมาแสดงในงานทั้งหมดนี้ถือเป็นหนึ่งในหัวใจหลักของทัศนธาตุทั้งหมดที่ถูกนำมาสร้างสรรค์ โดยผ่านวิธีการทางเทคนิคภาพพิมพ์หินร่วมสมัย ผลงานที่แสดงออกจึงมีความเป็นเอกภาพที่ชัดเจน

ดุลยภาพ (Balance)

ภาพที่ 4.3 วิเคราะห์ดุลยภาพผลงานชิ้นที่ 1

ดุลยภาพของผลงานชิ้นนี้เป็นการจัดความสมดุลขององค์ประกอบที่มีน้ำหนักและขนาดเท่ากันทั้งสองด้าน โดยมีจุดเด่นจากการที่รูปวาดภาพเหมือนและภาพหงส์ที่อยู่จุดศูนย์กลางของภาพ ทำให้น้ำหนักไม่เอนไปทางใดทางหนึ่ง จึงเกิดเป็นความสมดุลที่พอดีกัน

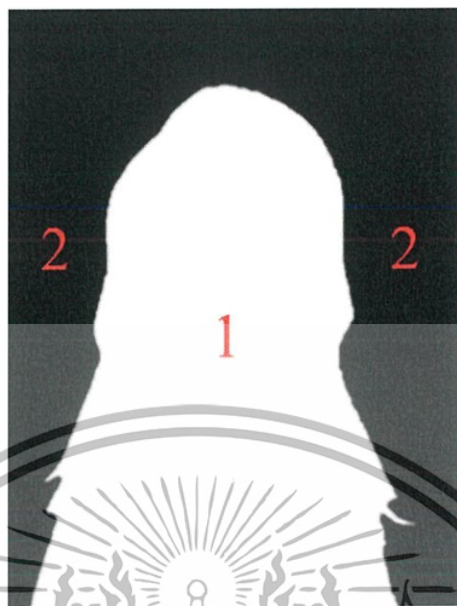
การเคลื่อนไหว (Movement)

ภาพที่ 4.4 วิเคราะห์การเคลื่อนไหวผลงานชิ้นที่ 1

เป็นการเคลื่อนไหวจากภายนอกสู่รูปทรงหลัก โดยพื้นหลังมีลักษณะที่ค่อนข้างนิ่ง ทำให้เกิดการหยุดของสายตาที่รูปวาดใบหน้าและหงส์ตรงกลางภาพ

ความเป็นเด่น (Dominance)

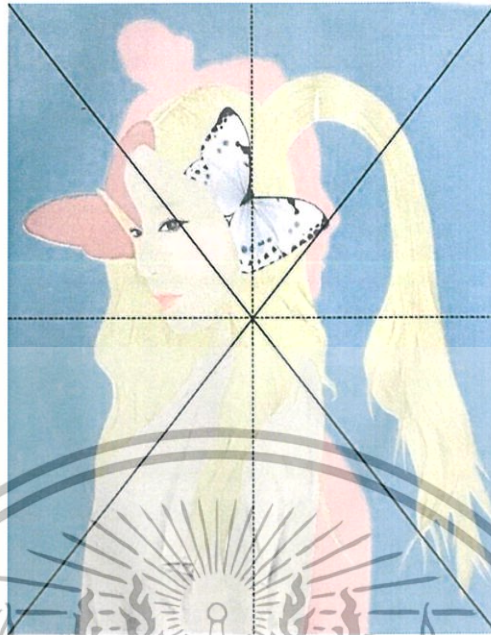
ภาพที่ 4.5 วิเคราะห์ความเป็นเด่นผลงานชิ้นที่ 1

ความเด่นของผลงานชิ้นนี้ จะเห็นจุดเด่นที่หมายเลข 1 ที่มีขนาดใหญ่และมีรายละเอียดอยู่ตรงกลางของภาพ โดยมีพื้นหลังสีเหลืองอ่อนเป็นแบบเรียบ ทึบตัน หมายเลข 2 ซึ่งมีความแตกต่างจากพื้นผิวในส่วนของรูปทรงหลัก ทำให้เกิดความขัดแย้งกับส่วนที่เป็นพื้นผิวช่วยทำหน้าที่ให้รูปทรงหมายเลข 1 มีความเด่นที่ชัดเจนมากขึ้น

การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์
ภาพผลงานชิ้นที่ 2

เอกภาพ (Unity)

ภาพที่ 4.7 วิเคราะห์เอกภาพภาพผลงานชิ้นที่ 2

เอกภาพของผลงานเกิดจากการประสานกันของรูปร่างทั้งลักษณะรูปทรง สี และ มุมมองด้านเนื้อหาเรื่องราว และแนวความคิดได้นำเสนอในเรื่องของความรู้สึกของคนภายนอกที่มีต่อข้าพเจ้า โดยรูปแบบของงานเกิดจากการนำเรื่องราวของข้าพเจ้ามาทับซ้อนกันให้เกิดเป็นมิติขึ้น ซึ่งมีสัญลักษณ์รูปสัตว์ (ผีเสื้อ) ที่บินออกมาจากใบหน้า โดยถูกตัดทอนจากความเป็นจริงซึ่งถือเป็นหนึ่งในหัวใจหลักของทัศนธาตุทั้งหมดที่ถูกนำมาสร้างสรรค์

ดุลยภาพ (Balance)

ภาพที่ 4.8 วิเคราะห์ดุลยภาพภาพผลงานชิ้นที่ 2

ดุลยภาพของผลงานชิ้นนี้เป็นการจัดความสมดุลขององค์ประกอบที่มีรูปร่างและขนาดไม่เท่ากัน โดยมีน้ำหนักสีเข้มจากผีเสื้อกระจายออกไปยังผิว เส้นผม และรอยยับของเสื้อซึ่งมีน้ำหนักที่ต่างกันแม้เพียงเล็กน้อยก็จะทำให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไปด้วย

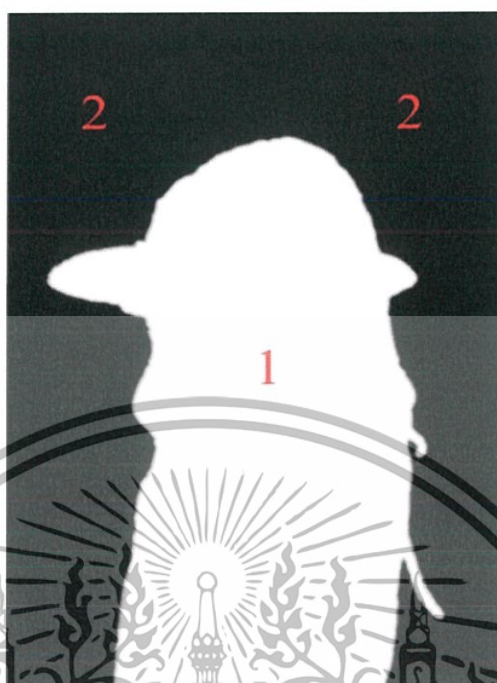
การเคลื่อนไหว (Movement)

ภาพที่ 4.9 วิเคราะห์การเคลื่อนไหวภาพผลงานชิ้นที่ 2

เป็นการเคลื่อนไหวจากภายนอกสู่รูปทรงหลัก โดยมีการเคลื่อนไหวจากผีเสื้อกระจายออกมา รวมถึงการเคลื่อนไหวของเส้นผม พื้นหลังมีลักษณะที่ค่อนข้างนิ่ง ทำให้เกิดการหยุดของสายตาที่รูปวาดใบหน้า

ความเป็นเด่น (Dominance)

ภาพที่ 4.10 วิเคราะห์ความเป็นเด่นภาพผลงานชิ้นที่ 2

ความเด่นของผลงานชิ้นนี้จะเห็นจุดเด่นที่หมายเลข 1 ที่มีรายละเอียด น้ำหนัก และอยู่ในระยะหน้าสุด ถึงแม้จะมีรูปทรงและองค์ประกอบที่เอียงไปทางซ้ายของภาพแต่ด้วยน้ำหนักและการวางระยะหน้าทำให้เกิดมิติและรูปทรงเด่นขึ้นมาได้ รวมถึงพื้นที่หลังหมายเลข 2 ที่มีน้ำหนักเบาเรียบทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างกันอย่างเห็นได้ชัด

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุคือส่วนประกอบของการมองเห็น หรือสิ่งที่เป็นปัจจัยของการเห็นในงานทัศนศิลป์ อันประกอบด้วยจุด เส้น รูปร่างและรูปทรง น้ำหนัก พื้นที่ว่าง พื้นผิว และสี ซึ่งก็จะให้ความรู้สึกในการมองเห็นที่แตกต่างกันไป ทัศนธาตุ สามารถสร้างอารมณ์ต่าง ๆ ให้กับผลงานได้

การวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1

รูปทรง (Form)

ภาพที่ 4.11 วิเคราะห์รูปทรงผลงานชิ้นที่ 1

ก. รูปทรงหลักของผลงานเป็นรูปทรงของใบหน้า ภาพเหมือนและ หงส์ ที่อยู่ตรงกลางของภาพ ซึ่งมีรายละเอียดและท่าทางเสมือนจริงโดยใบหน้านั้นไม่แสดงออกถึงอารมณ์ใดๆซึ่งแสดงให้เห็นถึงเปลือกนอกที่คนภายนอกไม่สามารถรับรู้แล้วคิดเป็นอย่างอื่นได้เช่นเดียวกับรูปทรงของหงส์ที่ปรากฏออกมาเพียงครึ่งตัวหมายถึงสิ่งที่คนภายนอกยังไม่ได้เห็นทั้งหมดของเรา

ภาพที่ 4.12 วิเคราะห์รูปทรงผลงานชิ้นที่ 1

ข. รูปทรงพื้นหลังที่เป็นรูปร่างของผู้หญิงซึ่งพื้นแบนเรียบมาทับซ้อนกันกับรูปทรงหลักทำให้เกิดมิติผลึกให้รูปทรงหลักเกิดระยະหน้าและมีความลึกของภาพให้ความรู้สึกถึงสิ่งที่เรายังไม่ได้เห็นทั้งหมดของภาพรวมถึงตัวงานมีความโดดเด่น ชัดเจนมากขึ้น

พื้นผิว (Texture)

ภาพที่ 4.13 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชิ้นที่ 1

- ก. พื้นผิวของใบหน้า หงส์ และรอยยับของเสื้อเกิดจากการใช้ดินสอไขสร้างพื้นผิวให้เรียบเนียนเกิดเป็นแสงเงาและน้ำหนักที่ทำให้ใกล้เคียงกับภาพจริง ซึ่งแต่พื้นผิวแต่ละจุดมีความแตกต่างกันไป เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่าง เช่น ตัวหงส์จะให้ความรู้สึกถึงขนที่นุ่ม โดยพื้นผิวของเสื้อจะดูเป็นรอยยับ ทั้งหมดนี้เป็นการสร้างพื้นผิวลวงตาให้สัมผัสได้ด้วยตาเท่านั้น

- ข. พื้นผิวของพื้นหลังมีความเรียบแบนด้วยการใช้ลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกับรูปทรงหลักจึงจะให้ความรู้สึกเกี่ยวกับน้ำหนักที่แตกต่างกัน ด้วยโดยนำมาผสมกลมกลืนกันอย่างเหมาะสม และช่วยเสริมเน้นเรื่องราวให้กับรูปทรงหลักของผลงาน

ภาพที่ 4.14 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชิ้นที่ 1

สี (Colour)

ภาพที่ 4.15 วิเคราะห์สีผลงานชิ้นที่ 1

- ก. สีของใบหน้าและหงส์เป็นสีพาสเทลอ่อนเบา ๆ เพราะต้องการให้สีไม่ตัดกันกับพื้นหลังมากจนเกินไป ซึ่งสีที่ใช้เป็นสีที่ให้ความรู้สึกบ่งบอกถึงความเป็นผู้หญิง โดยเป็นสีของวัยรุ่น และสีของตาหงส์ที่ดำสนิทแสดงถึงความลึกกลับ ความมืด หรืออีกด้านของตัวเราที่ไม่มีใครเห็น

ภาพที่ 4.16 วิเคราะห์สีผลงานชิ้นที่ 1

- ข. สีของพื้นหลังทั้งหมดเป็นสีที่ไม่จัดจ้านเพราะต้องการแสดงออกถึง รูปลักษณ์ภายนอกที่คนนอกมองเข้ามา โดยใช้สีพาสเทลอ่อนเป็นตัวบ่งบอกถึงทัศนคติที่คนภายนอกมองเข้ามาในตัวเรา เช่น สีเหลืองอ่อน เป็นสีที่นิยมใช้แสดงออกถึงความเบิกบาน สดใส ตัดกับสีเขียวอ่อนที่ซ่อนอยู่ในพื้นหลังสุด ต้องการให้เห็นถึงความร่มเย็น สงบนิ่ง และความปลอดภัยเป็นต้น

แสงเงาและน้ำหนัก (Volume)

ภาพที่ 4.17 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชิ้นที่ 1

ก. น้ำหนักของงานเน้นไปที่ความอ่อนนุ่มของมวลสีที่ทับซ้อนกันจนแสดงให้เห็นถึงโครงสร้าง ทำให้มีมิติมากขึ้น โดยน้ำหนักที่สว่างสุด ของเสื้อจะมีลักษณะแสงเงาที่อ่อนจืดเนื่องจากได้รับแสงสว่างมากที่สุด และบริเวณที่เป็นเงาเข้มนั้นเกิดจากการที่ไม่ได้รับแสงสว่างและถูกบดบังไว้ ซึ่งค่าน้ำหนักแสงเงาที่แสดงนั้นทำให้ภาพมีความเป็นมิติและรู้สึกถึงความเคลื่อนไหวของงานได้

ภาพที่ 4.18 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชิ้นที่ 1

ข. น้ำหนักของพื้นหลังที่ทึบไม่โปร่ง แต่ด้วยสีทั้ง 2 ที่ตัดกันทำให้เกิดการแยกรูปทรงออกจากกันและช่วยจับเน้นให้ตัวรูปทรงหลักของงานโดดเด่นขึ้น

ภาพที่ 4.19 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชิ้นที่ 1

ค. น้ำหนักส่วนที่เป็นพื้นหลังสุดมีแสงเงาที่โปร่งและสว่างให้เห็นถึง สวดลายของใบไม้ซึ่งมีน้ำหนักที่ทำให้รู้สึกถึงความเบาเบาโดยไม่รบกวนตัวงานจนเกินไป เป็นแสงเงาที่ช่วยทำให้เกิดระยะความตื้นลึกของตัวงานได้

การวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 2

รูปทรง (Form)

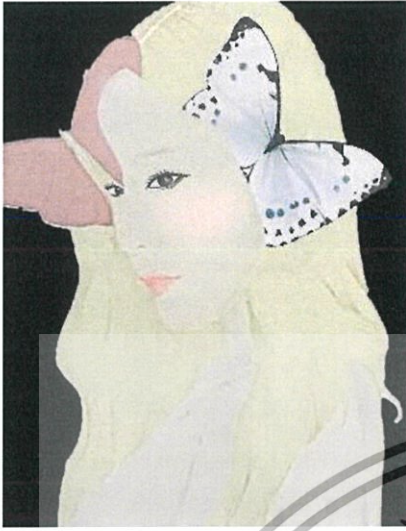
ภาพที่ 4.20 วิเคราะห์รูปทรงผลงานชั้นที่ 2

- ก. รูปทรงหลักของผลงานเป็นรูปทรงของใบหน้า ภาพเหมือนและผีเสื้อที่บินออกมาจากใบหน้า ซึ่งถูกตัดทอนออกจากความเป็นจริงให้เป็นรูปทรงอิสระ เพื่อแสดงถึงเรื่องราวของความความไม่จริง ความรู้สึกถึงเปลือยอกที่ไม่แน่นอน ผีเสื้อที่บินออกมาเป็นตัวแทนของการเล่าเรื่องในผลงาน

- ข. รูปทรงของพื้นหลังสุดที่ดูเหมือนเป็นเงาในลักษณะ หันข้างของรูปร่างของผู้หญิงซึ่งมาจากตัวข้าพเจ้า มีการแสดงเนื้อที่ของผิวที่เป็นพื้นแบนระนาบมากกว่า แสดงปริมาตรหรือมวลซึ่งมีรูปทรงหลักถูกปิดทับให้เห็นครึ่งหน้าแสดงถึงการที่บุคคลภายนอกมองเห็นความเป็นตัวเราแค่ไหน

ภาพที่ 4.21 วิเคราะห์รูปทรงผลงานชั้นที่ 2

พื้นผิว (Texture)

ภาพที่ 4.22 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชิ้นที่ 2

- ก. พื้นผิวของใบหน้า เส้นผม รอยยับของเสื้อ และผีเสื้อ นั้นให้ความรู้สึกแตกต่างกันออกไป ซึ่งพื้นผิวแต่ละจุดนั้นเกิดจากการใช้ดินสอ ไข่สร้าง พื้นผิว โดยพื้นผิวของปีกผีเสื้อตัวสีฟ้าซึ่งมีรอยยับ ทำให้รู้สึกบางเบากว่าบริเวณผิวที่ให้ความรู้สึกหนักแน่นกว่า

ภาพที่ 4.23 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชิ้นที่ 2

- ข. พื้นผิวของพื้นหลังมีความเรียบแบนด้วยการใช้ ลักษณ์พื้นผิวที่แตกต่างกับรูปทรงหลักจึงจะให้ความรู้สึกเกี่ยวกับน้ำหนักที่แตกต่างกันออกไปด้วย โดยนำมาผสมกลมกลืนกันอย่างเหมาะสม และช่วยเสริมเน้นเรื่องราวให้กับรูปทรงหลักของผลงาน

สี (Colour)

ภาพที่ 4.24 วิเคราะห์สีผลงานชิ้นที่ 2

- ก. สีของใบหน้ายังคงความเป็นสีที่แสดงถึงความสดใส เป็นสีที่ไม่เหมือนจริง หมายถึงสิ่งที่คนภายนอก ตัดสินหรือมองเพียงแค่เปลือก โดยสีของผีเสื้อทั้ง 2 เป็นสัญลักษณ์ของตัวแทนที่ถ่ายทอดเรื่องราวโดยสี ชมพู่อ่อนสื่อถึงความอ่อนโยน อ่อนหวานของผู้หญิง ส่วนผีเสื้อที่บินออกมาเป็นสีฟ้าซึ่งเปรียบเหมือน ความสว่าง ความเป็นอิสระทางความคิด สิ่งที่อยู่ ภายในใจที่เก็บไว้ซึ่งคนภายนอกไม่สามารถรับรู้

ภาพที่ 4.25 วิเคราะห์สีผลงานชิ้นที่ 2

- ข. สีของพื้นหลังที่มีพื้นหลังสีชมพูเป็นสีที่สดใสกว่าแม้ มีพื้นที่เพียงเล็กน้อยก็สามารถแสดงความเด่นออกมา ได้ ในการจัดดูภาพสีที่สดใสในพื้นที่เล็กกว่า สามารถดึงดูดสายตาและให้ความรู้สึกสมดุลงกับ พื้นที่ขนาดใหญ่ที่มีสีฟ้าได้ โดยสีพื้นหลังทั้ง 2 เป็นสี เดียวกับผีเสื้อทั้ง 2 ตัวซึ่งแสดงออกถึงความหมายและ เรื่องราวเดียวกันนั่นเอง

แสงเงาและน้ำหนัก (Volume)

ภาพที่ 4.26 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชิ้นที่ 2

- ก. น้ำหนักของใบหน้า ผิสี และเส้นผมมีน้ำหนักที่แตกต่างกันไปโดยในงานจะมีการใส่ค่าน้ำหนักที่แตกต่างกันมากซึ่งทำให้เกิดการแตกต่างระหว่างรูปทรงหลักและพื้นหลัง ซึ่งการใช้ค่าน้ำหนักจะทำให้ดูเหมือนจริง และมีความกลมกลืน โดยสังเกตได้ว่าบริเวณปีกผีเสื้อจะมีค่าน้ำหนักที่อ่อน ซึ่งหมายถึงเป็นบริเวณที่กระทบกับแสงสว่าง ทำให้ตัวงานมีความกลมกลืนและเป็นมิติได้มากขึ้น

ภาพที่ 4.27 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชิ้นที่ 2

- ข. น้ำหนักของพื้นหลังมีความทึบไม่โปร่ง ไม่มีแสงเงา แต่ด้วยความที่สีทั้ง 2 นั้นตัดกันเป็นคนละสีทำให้เห็นเป็นรูปทรงที่เด่นชัด เพื่เน้นการเล่าเรื่องราวผ่านรูปทรงหลักเมื่อรวมกันแล้วทำให้ภาพมีมิติมองเห็น ระยะหน้า ระยะหลังมากขึ้น

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “ภาพลักษณ์ภายนอกกับความรูสึกภายใน” นี้ทำให้ตัวผู้ทำ ได้เกิดความเข้าใจถึงปัญหา และการแก้ไขปัญหาด่าง ๆ อันเกิดขึ้นในช่วงเวลาของการสร้างสรรคที่ ผ่านมา ผลงานทุกชิ้น นับเป็นขั้นตอนการเรียนรู้ ทำให้สามารถพัฒนามาเป็นโครงการศิลปนิพนธ์ได้

ซึ่งในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ก็ได้หยิบยกประเด็นที่มนุษย์ในสังคมปัจจุบันมักมีแบบแผนในการ ประเมินผู้อื่นมากกว่าพิจารณาณส่วนตัวหรือโดยทั่วไปมักใช้ศัพท์ทางวิชาการว่า “สามัญทัศน์” หรือ Stereotype หรือเรียกให้เข้าใจได้ง่ายว่า สูตรสำเร็จ นั่นคือสิ่งที่สังคมและวัฒนธรรมเป็นผู้ ประดิษฐ์ขึ้นมา เมื่อคนในสังคมถูกป้อนข้อมูลซ้ำๆ มากเข้า ก็ทำให้เกิดความเชื่อ และกลายเป็นความ จริงขึ้นมา และแผ่ขยายไปยังวงกว้างมากขึ้น ในผลงานของข้าพเจ้านั้น ได้หยิบยกการเป็น สูตรสำเร็จ ที่ มีอยู่ในแวดลอมสังคมไทย ผ่านการประสบบด้วยตัวของข้าพเจ้าเอง นำมาถ่ายทอดเป็นผลงานทั้งหมดนี้ ซึ่งในมุมมองของข้าพเจ้าเองนั้น มีความคิดเห็นว่า การเกิด Stereotype นั้น ไม่อาจเป็นความคิดที่ผิดไป ทั้งหมด และจะมีองค์ประกอบที่สังคมยอมรับโดยทั่วไป การเหมารวม ไม่ได้เกิดขึ้น โดยเพียงเฉพาะ กลุ่มคน แต่สามารถกล่าวถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างสมานสมอนจนสามารถทำนวยผลที่ออกมาได้

“สามัญทัศน์” กล่าวได้ว่า อาจจะเป็นได้ทั้งดี และ ไม่ดี แต่แนวคิดทางของการเหมารวมโดยมาก แล้วยากที่จะนำเสนอไปในแนวทางเชิงบวกของกลุ่มชน

รูปแบบของผลงานทั้งรูปทรง สีและลวดลายจึงเกี่ยวข้องกับความเป็นเปลือกและภาพที่ไม่ สมบูรณ์ของใบหน้าข้าพเจ้าที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่คนภายนอกได้มองเห็นเพียงส่วนหนึ่งของข้าพเจ้า โดยไม่ได้เกิดจากความคิดของตัวเอง การรับข้อมูล หรือการขาดความมีความคิดที่สร้างสรรคของ ตนเอง ซึ่งทั้งหมดก็คือ Stereotype หรือการเหมารวม

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้จะเป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วยชี้ให้คนทั่วไปในสังคมได้ มองเห็นและหวนกลับมาพิจารณาคุณค่าที่แท้จริงของมนุษย์ ลดการสรุปความเห็นอย่างผิดผิด เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพของความคิดทางสังคมที่ปัจจุบันได้ถดถอยลง การทำให้การเหมารวมในสังคมที่เป็น เชิงลบนี้ ได้เป็นเครื่องเตือนสติผู้ถูกเดียดฉันท์ถึงทัศนคติของสังคมที่มีต่อตน และเพื่อเสริมสร้าง ความคิดสร้างสรรคเชิงบวกต่อสังคมให้เพิ่มมากขึ้น

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่เกิดจากการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ชุด “ภาพลักษณ์ภายนอกกับความรู้สึกภายใน” สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. ปัญหาทางด้านความคิดและการสร้างภาพร่าง

1.1 การสร้างภาพร่างที่เกิดจากการใช้สีที่สดและบาง ทำให้ตัวงานจริงต้องคำนึงถึงการที่สีทับซ้อนกันแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงของชั้นสี รวมถึงการผสมสีให้ใกล้เคียงกับภาพร่างต้นฉบับ

2. ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างขั้นตอนการทำงาน

2.2 ปัญหาจากการล้างหน้าเพลทไม่สะอาดทำให้ขณะกลิ้งสีลงบนเพลท หมึกอาจไปติดในส่วนที่เราไม่ต้องการได้จึงต้องมีการล้างหน้าเพลทหลายครั้งเพื่อความสะอาดของหน้าเพลท

2.3 ปัญหาจากการกลิ้งสีหมึกที่มากเกินไปลงบนหน้าเพลทที่ได้กักรวดจากการเขียนไขน้ันตันและเส้นไม่ชัดเจนเท่าที่ควร การแก้ปัญหาจึงต้องมีการผสมเมกนีเซียมลงไปเพื่อลดความเหลวของหมึก

2.4 ปัญหาจากการกราฟงานในแต่ละเพลทไม่เท่ากัน ส่งผลให้งานอาจมีการเลื่อน เกิดช่องว่างระหว่างสี หรือขอบของตัวงานไม่เท่ากันได้ การแก้ไขปัญหาในการลดการเคลื่อนที่ของเพลทคือพยายามทำการกราฟเพลทในครั้งเดียวอย่างต่อเนื่องให้ครบทุกเพลท

2.5 ปัญหาจากการพิมพ์สีลงกระดาษหรือตัวงานที่มีฝุ่นเกาะทำให้ฝุ่นติดลงบนสีของตัวงานดูไม่สะอาดได้ ซึ่งจะต้องมีการปิดฝุ่นก่อนการพิมพ์ทุกครั้ง

บรรณานุกรม

ชลูด นิ่มเสมอ .2544. องค์ประกอบของศิลปะ.บริษัทไทยวัฒนาพานิช : กรุงเทพฯ

จิรพันธ์ สมประสงค์ .2533. ประวัติศิลปะ .กรุงเทพฯ : โอแฮ้าส์ พรินติ้ง.เอส.

สมเกียรติ ต้มโน .2536. ทฤษฎีสี .กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

วิกิพีเดีย. (2558). การเหมารวม (ออนไลน์). บทความย่อจาก:

<https://th.wikipedia.org/wiki/การเหมารวม> [2017, April 17]

Dutch Uncle. (2015). **Hsiao-Ron Cheng** (Online). Abstract from: [http://dutchuncle.co.uk/hsiao-](http://dutchuncle.co.uk/hsiao-ron-cheng/)

[ron-cheng/](http://dutchuncle.co.uk/hsiao-ron-cheng/) [2017, April 20]

RICHARD GRAY GALLERY. (2014). **Alex Katz**. [Online]. Available:

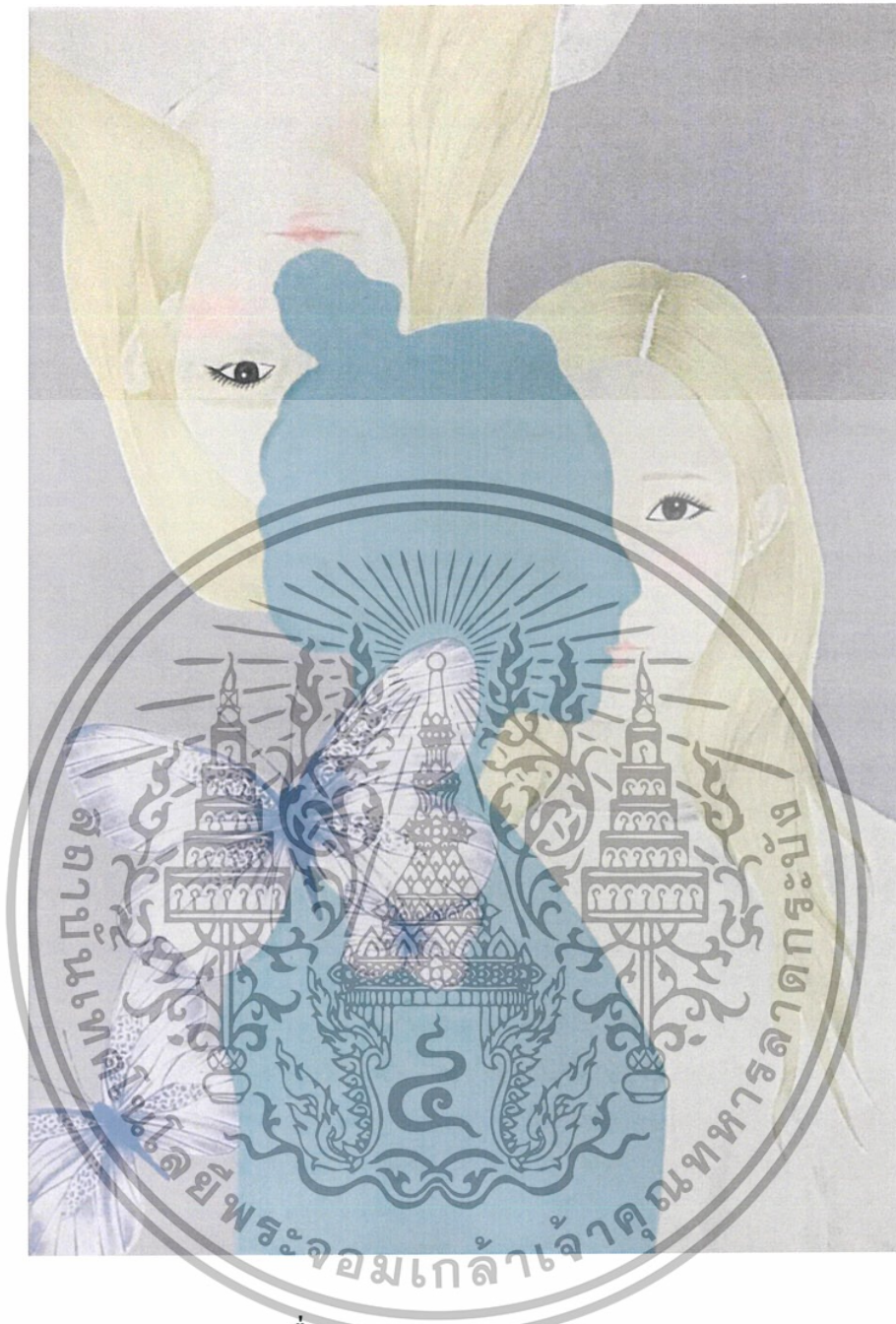
<http://www.richardgraygallery.com/artists/alex-katz> [2017, April 20]

WIKIPEDIA. (2016). **Alex Katz**. [Online]. Available:

https://en.wikipedia.org/wiki/Alex_Katz [2017, April 21]

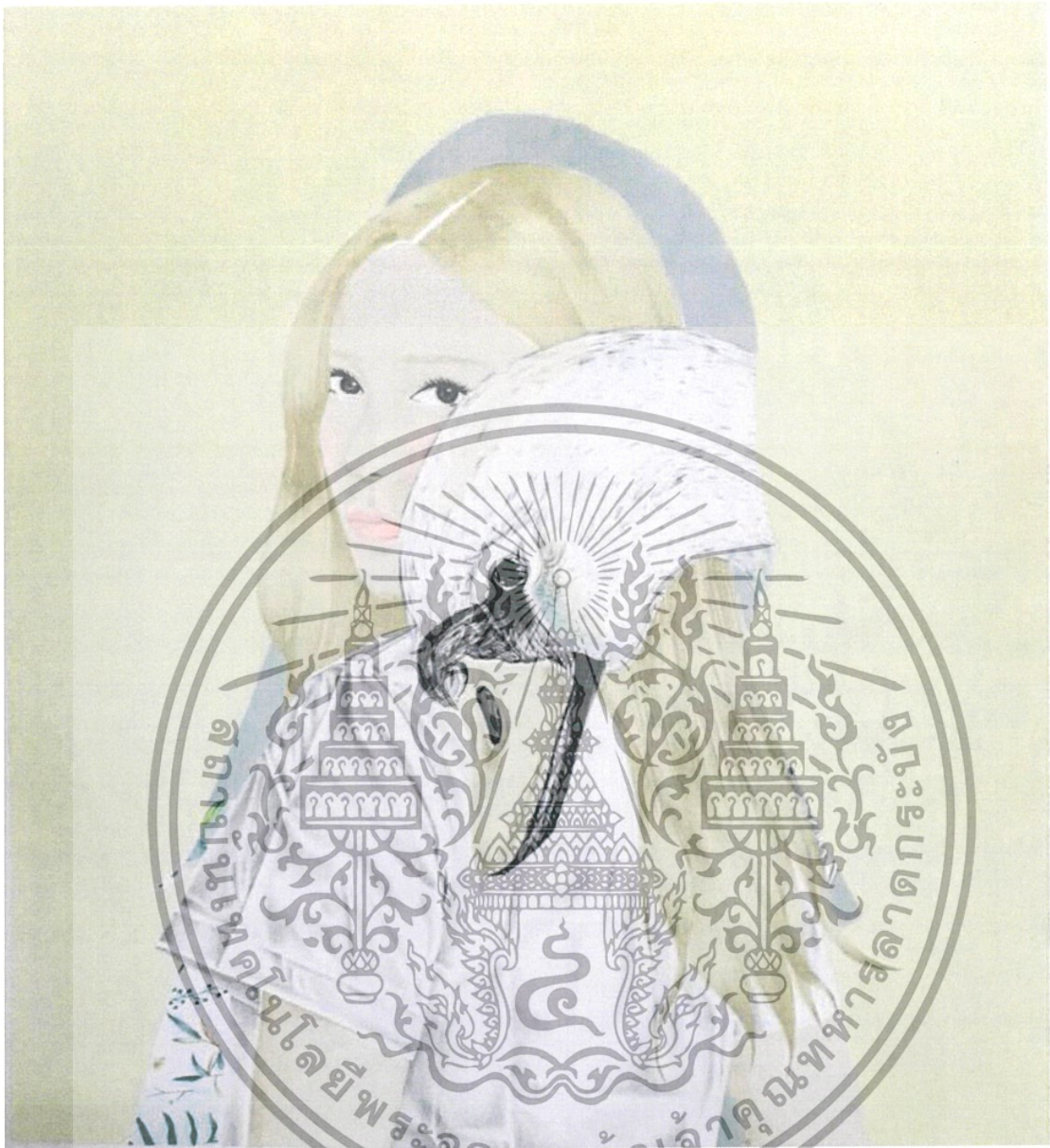

ชื่อผลงาน Stereotype I, 2559

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 50 x 70 เซนติเมตร

ชื่อผลงาน Stereotype II, 2559

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 50 x 70 เซนติเมตร

ชื่อผลงาน Stereotype III, 2559

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

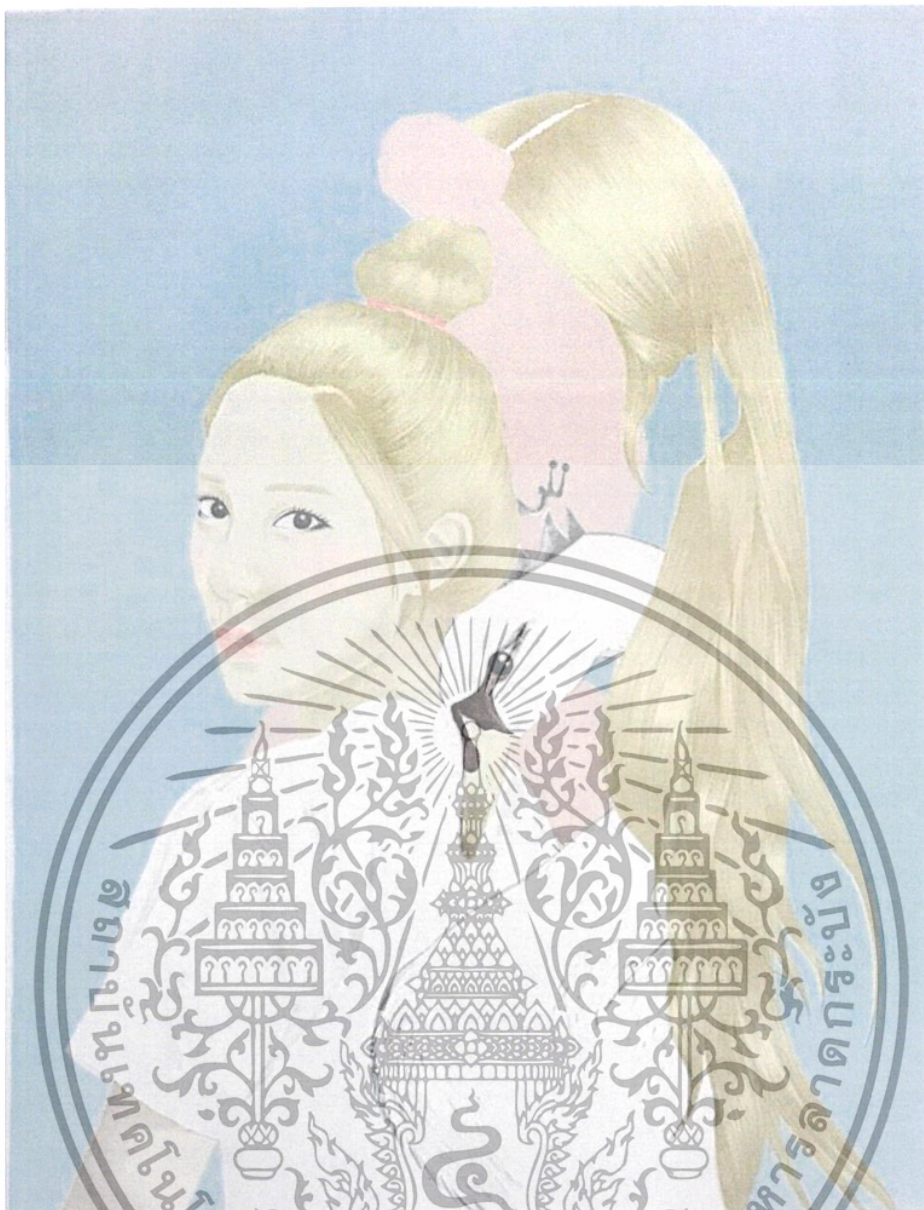
ขนาด 50 x 70 เซนติเมตร

ชื่อผลงาน Stereotype IV, 2559

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 50 x 70 เซนติเมตร

ชื่อผลงาน Stereotype V, 2559

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 50 x 70 เซนติเมตร

ประวัติผู้เขียน

นางสาว ชาราฎา อิมราพร

8 กรกฎาคม 2538 กรุงเทพฯ

ที่อยู่ บ้านเลขที่ 1 สวนสยาม 3 ซอย 3 แยก 4 เขต คันนายาว แขวง คันนายาว กทม.๙ 10230

ประวัติการศึกษา

2554 : โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า

2560 : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ภาควิชาศิลปกรรม สาขาวิชาภาพพิมพ์

